

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Dziś 8 str.

Naczelnny Redaktor przyjmie codziennie od godz. 12-2 w pol.

Redaktor Naczelnny i Wydawca: Dr. Adam Brzeź

Kontoczekowe P. K. O. Nr 160-315.

Cena numeru w Toruniu i na prowincji gr. 20

Rekwirowanie w redakcji nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telef. Redakcji dzienny 402, nocny 211
Telefon Administracji 286

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-94 — Gdynia, ul. 10 lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok III.

Toruń, czwartek 8 stycznia 1931

Nr. 4

Głos ludu ostrzeża rząd niemiecki

Wrogle okrzyki tłumy przyjęły kanclerza Rzeszy w Tyłżu, a w Królewcu dziwnie miękko przemawiały sfery oficjalne

(w) Królewiec, 7. I. (Tel. wł.). Z Królewca kanclerz Rzeszy Bruening wraz ze swą żoną udał się do Tyłży.

Tutaj niemieckim mężom stanu zgotowano jednak nie zbyt serdeczne powitanie. Na dworcu oczekiwali kanclerza Rzeszy i ministrów liczny tłum. Kiedy kanclerz Rzeszy wraz ze swą żoną wysiadali z pociągu, a przedstawiciele miasta gotowali się do uroczystego powitania gości, tłum wyrzucił ich w tem zadaniu i powitał wysokich przedstawicieli rządu Rzeszy barzliwymi i wrogimi okrzykami, jak:

„Prez s dyktaturą głodową! („Nieder mit der Hungerdiktatur“).

Nieprzyjane powitanie, jakie tłum zgotował kanclerzowi Rzeszy, starali się zatłuszczać przedstawiciele miasta na konferencji, na której omówiono w znany już sposób różne zagadnienia, dotyczące Prus Wschodnich.

Z Tyłży udał się kanclerz Rzeszy ze swoim otoczeniem do Insterburga (Wystrucia), dokąd przybył w niedzielę wieczorem.

Berlin, 7. I. (PAT.). „Tel. Union“ donosi, że związek miast południowej części granicznej wystosował do kanclerza Brueninga w czasie jego pobytu w Pile memorjał, zawierający m. in. żądanie otwarcia t. zw. małego ruchu granicznego z Polską.

Berlin, 7. I. (Pat). Wczoraj rano kanclerz Rzeszy wraz z towarzyszącym mu otoczeniem przybył do Królewca. Przed południem odbyła się w gmachu nadprezydium konferencja przy udziale przedstawicieli władz, wojskowości, wschodnio-pruskich kół politycznych i gospodarczych, delegatów samorządowych oraz izb przemysłowo-handlowych.

Nadprezydent policji Siehr wygłosił przemówienie, w którym witając kanclerza, przedstawił główne postulaty Prus Wschodnich w zakresie reformy gospodarczej, finansowej, podatkowej i komunikacyjnej w związku z opracowaniem przez rząd Rzeszy zarządzeń t. zw. pomocy wschodniej. Zarządzenia te — oświadczył Siehr — mają umożliwić Prusom Wschodnim utrzymanie obecnego stanu do chwili, kiedy zwycięży wysuwana przez Niemcy teza połączenia terytorjalnego prowincji z Rzeszą.

Ktokolwiek z motywów gospodarczych i politycznych — mówił Siehr — życzyliby sobie współpracy gospodarczej z naszym sąsiadem polskim, ten uważać będzie za rzecz niezbędną rozsądne porozumienie w sprawie uregulowania problemu korytarza. W każdym razie prowincja Prus Wschodnich nigdy nie będzie mogła wyrzec się najbardziej przez siebie upragnionego życzenia przywrócenia wspólnej granicy z pozostałymi częściami ojczyzny niemieckiej.

Katastrofa kolejowa w Gliwicach 21 osób rannych

(w) Gliwice, 7. I. (Tel. wł.). Na dworcu kolejowym w Gliwicach wydarzyła się katastrofa kolejowa, podczas której 21 osób odniosło obrażenia cielesne. Według komunikatu dyrekcji kolejowej w Opolu, pociąg osobowy nr. 226, z powodu przecoczenia w gęstej śnieżyicy sygnału, zamykającego wjazd, wjechał z boku na pociąg pociąg nr. 31a.

Przemawiający następnie przewodniczący sejmiku prowincjonalnego Wschodnich Prus Berg, oskarżał Polskę o rzekome zamiary agresywne. Prusy Wschodnie nie godzą się na przyłączenie do Polski, żądają rewizji granic polsko-niemieckich — oświad

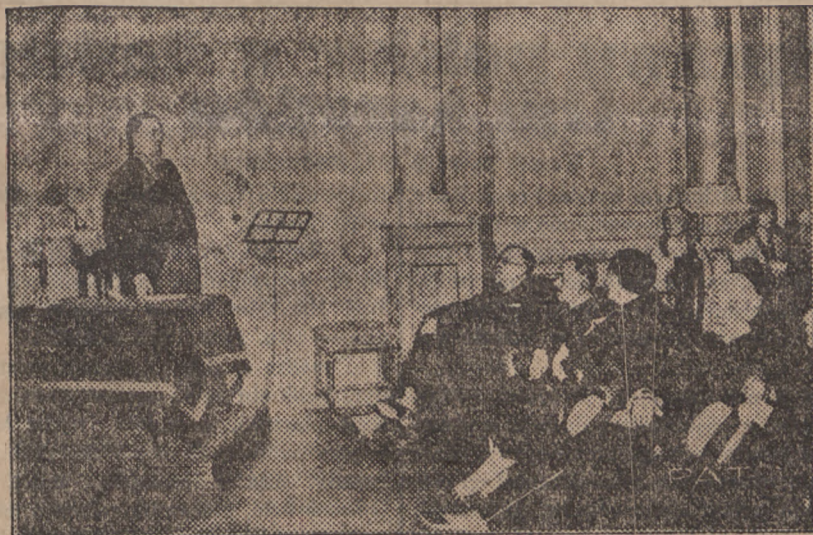
czył dalej mówca. Silne zastrzeżenia podnoszą się poza tem w kołach Prus Wschodnich przeciw umowie likwidacyjnej polsko-niemieckiej oraz polityce szkolnictwa mniejszościowego, prowadzonej przez rząd pruski.

Przemówienie kanclerza Brueninga w Królewcu

(w) Królewiec 7. I. (tel. wł.) Podczas swego pobytu w Królewcu kanclerz Rzeszy dr. Bruening wygłosił przemówienie, w którym m. in. oświadczył, iż wypadki, jakie ostatnio wydarzyły się „po tamtej stronie granicy“, wywołały pewne zdenerwowanie i naprężenie w Prusach Wschodnich.

Takie zdenerwowanie jednak jest bezpodstawne, ponieważ rząd Rzeszy wytycza wszelkie siły, aby zagoić po-kojowo jęczącą się ranę. Rząd życzy sobie, aby po oswojeniu Nadrenji wzrok całej Rzeszy skierował się na wschód.

Z powodu 100-letniej rocznicy Powstania Listopadowego

W Rzymie pod protektoratem Ambasady Polskiej p. Leonard Kociemski wygłosił odczyt p. t. „Polska, a obrona kultury zachodniej“. Na odczyt byli obecni przedstawiciele rządu włoskiego, poselstwa polskiego, oraz kolonja polska we Włoszech.

Nowy sposób straszenia Europy

Centrowcy niemieccy grożą wybuchem bolszewizmu w Europie Środkowej

Przewodniczący partji centrowej pralut Kaas wygłosił w Kassel na zgromadzeniu publicznem mowę o polityce zagranicznej Niemiec. Kaas oświadczył m. in., że Niemcy w obecnej chwili i najbliższej przyszłości trzymać się muszą drogi porozumienia z innymi państwami. Front ataków przeciwko traktatowi wersalskiemu musiałby doprowadzić do niechybnej katastrofy. Niemieckiej polityce — mówił Kaas — pozostaje więc tylko droga współdziałania z „rozsądnymi kołami“ zagranicznymi, które zrozumieć powinny, że od losu

Niemiec zależy również ich przyszłość. Cele polityki zagranicznej Niemiec zostały jasno sformułowane. Nie chodzi przytem o życzenia pewnych kół niemieckich, lecz o te cele minimalne, bez których niezeczywistnienie wolności i równouprawnienia Niemiec jest nie do pomyślenia. Metody przy których pomocy cele te mają być urzeczywistnione — musi się jednak trzeźwo rozważyć, o ile akcja cała niema zakończyć się rozczarowaniem lub klęską. — Przyznaję, że nie uwzględniono tego co dziś w Niemczech ustawicznie zwraca się przeciw-

ko wersalskiej polityce przemocy oraz przeciwko bezrozumowi mocarstw zwyciężskich. To jest coś, co narastało organicznie — to rzeczywistość, której w jakikolwiek sposób należy zadość uczynić, o ile się nie chce brać w rachubę skutków samo przez się wynikających z rozczarowanej wiary w sprawiedliwość świata. Niemcy mają tylko jedną drogę do wolności: walkę duchową. Ale istnieje w dziejach świata okres rozwoju, kiedy w wypadku zbyt brutalnego naruszenia sprawiedliwości siły wydarzeń doprowadzają do wybuchu nuczucia, wobec którego wszelka polityka rozsądku okazać się musi bezradną. Niemcy stoją dziś u progu tej atmosfery. Rosja sowiecka wykazała, jakie następstwa może spowodować tego rodzaju nastrój. „Czy Francja sądzi, że pozostanie wyspą błogosławionych w chwili, kiedy pożar bolszewizmu ogarnie Europę środkową i wschodnią? Nie zazdroścę rozumem tym, którzy w utrzymaniu status quo upatrują szczyt mądrości politycznej. Może nadejdzie dzień, kiedy po przebudzeniu się spostrzegą, że stali na straży próżnego grobu.“

Hołd Polski nad trumną marszałka Joffre'a

Paryż, 7. I. (PAT.). Ambasador Chłapowski w imieniu p. Prezydenta Rzplitej Polskiej oddał hołd zwłokom marszałka Joffre. Ambasadorowi towarzyszył generał Orlicz-Dreszer, reprezentujący armję polską. Ambasador Chłapowski złożył dwa wieńce: jeden w imieniu rządu pol-

skiego, drugi w imieniu własnem. Generał Orlicz-Dreszer złożył wieńec w imieniu armji polskiej. M. in. złożyła dziś wieńec delegacja byłych kombatantów polskich. Ambasador Chłapowski reprezentować będzie p. Prezydenta Rzplitej na pogrzebie marszałka Joffre'a.

Trocki zaczyna podróżować z odczytem dla studentów norweskich.

(w) Berlin, 7. I. (Tel. wł.). Trocki, b. przywódca opozycjonistów bolszewickich, otrzymał obecnie zezwolenie na wjazd do Norwegji, dokąd się uda w końcu stycznia, aby w Oslo wygłosić odczyt. Trocki, który od r. 1929 przebywa w Turcji, został zaproszony przez związek studentów norweskich do wygłoszenia odczytu w Oslo.

Premjer Venizelos w drodze do Rzymu

Wiedeń, 7. I. (PAT.). Premjer grecki Venizelos wraz z małżonką odjechał stąd w poniedziałek o godz. 22,25 do Rzymu. Na dworcu zegnali greckiego męża stanu kanclerz Ender, wicekanclerz Schober, oraz poseł włoski w Wiedniu.

Polska zwyciężyła w hokeju o mistrzostwo Krynicy na rok 1931

Krynica, 7. I. W poniedziałek wieczorem odbyły się dalsze mecze hokejowe o mistrzostwo Krynicy z następującymi wynikami: team A. przeciw team wiedeńskiemu 2:1 (1:1, 1:0, 0:0); team B. przeciw Tropauer E. V. (Opawa) 3:2 (0:1, 2:0, 1:1); we wtorek odbyło się zakończenie turnieju. Team A. przeciw Tropauer E. V. 1:1 (0:1, 1:0, 0:0); team A. przeciw B. K. E. (Budapeszt) 3:0. W wyniku turnieju, mistrzostwo Krynicy na rok 1931, przypadło polskiemu teamowi A. przeciw teamom wiedeńskim i Tropauer. W poprzednich latach mistrzostwo Krynicy zdobyli Wiedeńczycy.

Mecz bokserski Łódź—Brno

Łódź, 7. I. Wczoraj odbył się międzymiastowy mecz bokserski Łódź — Brno, zakończony zwycięstwem reprezentacji łódzkiej 10:6.

Dywidenda Banku Polskiego

„Iskra“ dowiadyuje się ze źródeł wiarygodnych, iż w dniu 15 bm. na posiedzeniu Rady Banku Polskiego Dyrekcja Banku wystąpi z wnioskiem o wypłacenie akcjonariuszom 15 proc. dywidendy.

Przesilenie gospodarcze w nowej fazie

Jak z całego szeregu faktów wynika, światowe przesilenie gospodarcze nie tylko nie łagodnieje, ale niestannie się zaostrza. Bezrobocie przemysłowe, dające się statystycznie mniej lub więcej uchwycić, osiągnęło obecnie w państwach, liczących około 900 milionów ludności, 23 milionów ludzi, z czego po doliczeniu rodzin, będących na utrzymaniu robotników, wynika, że przeszło 10% ludności tych państw musi obecnie żyć na koszt reszty. Od połowy roku 1929 produkcja przemysłowa wielkich państw przemysłowych spadła dotąd mniej więcej o 1/4. W tym samym czasie ceny hurtowe spadły o 15—20%, a kursy akcji przeważnie o 40—50%.

Pod względem siły napięcia obecne światowe przesilenie gospodarcze niema sobie równego w dotychczasowej historii gospodarczej, jeśli się bierze pod uwagę całe gospodarstwo światowe, a nie gospodarstwa poszczególnych obszarów, które sporadycznie już przeżywały kryzysy jeszcze cięższe. Pod względem strukturalnym przesilenie obecne przypomina najbardziej przewlekłe przesilenie, które dotknęło Europę w czasie mniej więcej od r. 1870 do 1880. Tak dzisiaj, jak i wtedy na pierwszy plan wysunęło się zjawisko spadku cen rolniczych, hiperprodukcji w przemyśle i skurczenie się obiegu bądź w związku z niedostateczną produkcją złota, bądź, jak obecnie, w związku z jego nadmierną aglomeracją w pewnych nielicznych ośrodkach przy równoczesnym braku na innych wielkich obszarach. Obecne przesilenie doznaje zaostrzenia w porównaniu z kryzysem z przed lat 50—60, z jednej strony wskutek bardzo nieznacznej ograniczenia ekspansji towarów, sił ludzkich i kapitałów, a z drugiej strony wskutek częściowego przejścia z gospodarki „wolnej” do gospodarki „związanej” w zakresie surowców i innych artykułów masowych w płaszczyźnie światowej lub w ogóle międzynarodowej.

Pogarsza sytuację jeszcze brak zaufania w stałość stosunków politycznych o wiele większy, aniżeli panował w latach 1870—1880, a nadto do pewnego stopnia także dokonane przez wojnę wzmocnienie organizacji robotniczej, co zmniejsza elastyczność płac robotniczych, jak w ogóle warunków pracy, utrudniając tem samem produkcji elastyczne dostosowywanie się do zmiennych warunków zbytu.

Polska przeżywa równie ciężki kryzys, jak i inne kraje, a w pewnych wypadkach może nawet silniejszy.

Położenie rolnictwa pogarsza się znowu w silnym tempie, a to szczególnie wskutek zaostrzenia się kryzysu zbytu i cen w zakresie produktów hodowlanych. Wprawdzie stosunek cen pasz podstawowych do cen bydła i trzody nie jest bynajmniej niepomysłny — ale narazie jeszcze ceny trzody i bydła wszelkiego rodzaju spadają w dalszym ciągu i to o wiele silniej, niż zwykle o tej porze roku (ze względów sezonowych). Ten ruch niskowy może jeszcze dłużej potrwać, zwłaszcza w związku ze znanymi trudnościami natury handlowo-politycznej w stosunku do Czechosłowacji, oraz z również znanymi stosunkami konkurencyjnymi na rynku austriackim.

Polska znajduje się w tym roku o tyle w

trudniejszej sytuacji, niż niejedno z innych państw agrarnych środkowo-wschodniej Europy, że posiada nadwyżki eksportowe zarówno w zbożu, jak i w produktach hodowlanych. Mieliśmy nadto to nieszczęście, że w związku z dobrymi cenami pszenicy (w porównaniu z cenami żyta w poprzednim roku) rolnictwo zanadto przestawiło się na uprawę pszenicy, który to artykuł został w tym roku dotknięty jeszcze silniejszą światową hiperprodukcją. — W pszenicy bowiem mamy w tym roku — trzeba powiedzieć niestety — nadwyżki eksportowe, dotąd jeszcze nie zrealizowane, co nie pozwala na poprawę poziomu cen wewnętrznych przy pomocy wyzyskania ochrony celnej. Tak więc to, co w zakresie uprawy zbóż wydawało się jeszcze przed rokiem pociąganiem

racjonalnym, spowodowało w tym roku tylko duże szkody.

Produkcja przemysłowa, poza węglem i naftą, wykazuje na całej prawie przestrzeni, po pewnym nieznacznej ożywieniu w miesiącach jesiennych, niezwykle gwałtowne kureczenie się, a liczba bezrobotnych rośnie znowu w zawrotnym tempie. Wypłacalność gospodarza, która była w drugim i trzecim kwartale 1930 roku (w związku ze znacznym skurczeniem się obrotów, z kartelizacją, oraz z częściowym zaostrzeniem praktyki sądowej) znacznie lepsza, niż w roku 1929 i w pierwszym kwartale 1930 roku, zaczęła w IV kwartale ub. roku znowu gwałtownie się pogarszać, co tym razem ma charakter przeważnie już tylko żywiołowy i pozbawiony w dużej mierze dawniejszych cech.

Pochód nędzy i bezrobocia w Stanach Zjednoczonych

W kraju paradoksów — Fantastyczne bogactwa i 10 milj. bezrobotnych

Stany Zjednoczone są krajem paradoksalnym. Wszystko tu oszałamia, razi, przytłacza Europejczyka swą jaskrawością, rozmiarami, natężeniem. Bezbrzeżna nędza obok fantastycznego luksusu i bogactwa, nędzne drewniane chałupy obok bajecznych pałaców i niebotycznych drapaczy, purytanizm obok rozpusty, brzydota obok piękna, kultura obok chamstwa.

Po biblijnych siedmiu krowach tłustych przyszło siedem chudych i pożarło amerykańską „prosperity”, którą się tak Stany chlubiły. Liczba bezrobotnych sięga w tej chwili około 10 milionów, a nędza wśród nich jest przerażająca, tem gorsza, iż jedyną podporą

i ratunkiem jest filantropia osób prywatnych i instytucji, gdyż opieka społeczna w Stanach prawie nie istnieje.

Kierownicy Armji Zbawienia opowiadają, że w dzielnicach ubogich N. Jorku, w mieszkaniach zajętych przez rodziny bezrobotnych panuje temperatura 10—15 stopni poniżej zera przy obecnych mrozach; wielu nie posiada nawet światła, gdyż elektrownia zamknęła dopływ prądu wobec niezapłacenia należności za światło. Dzieci leżą cały dzień w łóżkach, przykryte stosami szmat — tylko w ten sposób można je uchronić przed zamarzeniem w nieopalonem od tygodni mieszkaniu. Sytuacja wśród bezrobotnych jest tak straszna, iż le-

Prasa portugalska o Marszałku Piłsudskim

W prasie portugalskiej przyjazd marsz. Piłsudskiego na Madery znalazł żywy odzew. Szczególnie wyczerpujące i tożące szczerą sympatią do Polski i jej narodowego bohatera artykuły ukazały się w dwóch dziennikach lisbońskich „O Seculo” i „Diario de Noticias” z dn. 19. 12. r. z. Pierwszy z tych artykułów zasługuje zwłaszcza na uwagę, gdyż ukazał się w najpoważniejszym piśmie, będącym równocześnie organem sfer rządzących. Artykuł ten podaje dokładny i nacechowany znajomością sprawy polskiej życiorys marsz. Piłsudskiego i wyraża w entuzjastycznych słowach gorące powitanie dla wybitnego gościa zapewniając go o uczuciach wielkiej przyjaźni, łączących naród portugalski i polski. Drugi z wymienionych artykułów, napisany przez inż. Samuela Schwarcza, obywatela polskiego, prezesa portug.-polskiej izby handlowej w Lizbonie, zawiera również bardzo szczegółową biografję Marszałka i serdeczne słowa powitania dla niego od kolonii polskiej.

Sprawy polskie w Radzie Ligi Narodów

Trzy noty niemieckie

Na porządku dziennym kolejnej sesji Rady Ligi Narodów, która rozpocznie się w Genewie w dniu 19-ym b. m., znajdują się trzy noty rządu niemieckiego, zawierające skargi na rzekomy terror, zastosowany w Polsce wobec niemieckiej mniejszości narodowej w okresie wyborczym.

Zgodnie z obowiązującą procedurą, rząd polski prześle w najbliższych dniach, a prawdopodobnie jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia pod adresem sekretarjatu generalnego Ligi Narodów swoje uwagi do zarzutów, zawartych w trzech notach, złożonych sekretarjatu generalnemu przez przedstawiciela rządu Rzeszy Niemieckiej.

Referentem sprawy będzie przedstawiciel Japonji w Radzie Ligi Narodów, ambasador cesarstwa japońskiego w Paryżu, baron Adatci.

Na porządku dziennym znajdzie się również sprawa komunikacji pomiędzy Polską i Litwą, oraz petycja niemiecka, skarżąca się na złe

traktowanie przez władze litewskie Niemców w Kłajpedzie.

Dodać należy, że pierwszym delegatem rządu Rzeczypospolitej na styczniową sesję Rady Ligi Narodów będzie minister Zaleski, drugim — min. Franciszek Sokal.

Ponadto w skład delegacji polskiej wejdą: dyr. gabinetu min. spraw zagr. p. Marjan Szumlakowski, naczelnik wydziału ustrojów międzynarodowych — p. Sokołowski, radca ambasady Anatol Müllstein, radca legacyjny Gwiazdowski, kierownik referatu mniejszościowego Dembecki, kierownik referatu litewskiego, Perkowski, oraz sekretarz ministra — Krackiewicz.

Prawdopodobnie udadzą się również do Genewy: p. wiceminister dr. Doleżał i gen. Kasprzycki, przewodniczący delegacji polskiej do komisji przygotowawczej wszechświatowej konferencji rozbrojenowej.

karze i urzędy sanitarne obawiają się wybuchu jakiejś epidemji.

W tej sytuacji rząd poświęca teras setki milionów dolarów na roboty publiczne, które jednak mogą zatrudnić w całym kraju tylko 500.000 ludzi w najlepszym razie. Otrzymywane sumy na wsparcie dla rodzin bezrobotnych i na kuchnie ludowe wydają miljonami amerykańskimi.

Zresztą N. Jork, miasto cyklopów, łudzi i kipi od rana do wieczora, grani piaskiwnym hałasem swych kolei i ulic, jarzy się po nocach milionem świateł i oko cudzoziemca nie dojrzy śladów choroby — kryzysu, która trapi i toczy ten olbrzymi organizm.

Przy bliższym zapoznaniu się z Ameryką, dostrzega Europejczyk różne zjawiska i fakty, które wydają mu się paradoksalne i przeczą de facto pojęciom, jakie ludzie z tej strony Oceanu mają o Stanach Zjednoczonych. Są np. milionarzy amerykańscy, którzy nie potrafią pisać ortograficznie i przepadliby przy egzaminie z arytmetyki, a fundują akademje sztuki, stypendja obywatelskie, budują pałace nauki, laboratorja.

Businessmeni są warstwą prądzącą w Stanach. Oni kierują życiem i polityką kraju. Są wśród nich analfabeci, gburzy, są też ludzie o wysokiej kulturze. Wielki przemysłowiec z Filadelfji zajmuje się np. w wolnych chwilach przekładem wierszy Mallarme'go na angielski, syn znanego króla nafty prowadzi orkiestrę filharmoniczną, a znów milionowy właściciel rzeźni w Chicago ledwie ze wzruszenia, czytając powieść... Fenimera Cooper'a...

Stany Zjednoczone są olbrzymim kotłem, w którym wrze i kipi, gotuje się i przetwarza bezustanku treść życia i działalności 120 milionów ludzi, mieszaniny wielu ras i narodowości, stanów i klas. Przemiany odbywają się teraz w szybkim tempie i yankes z przed r. 1914, jakim go znaliśmy, nie jest podobny weale do yankesa z r. 1930.

Zwrot w polityce rumuńskiej

Nominacja p. Duca na szefa liberalnej partji rumuńskiej wskazuje na poważną zmianę w polityce Rumunii. Duca już z czasów Jara i Wintili Bratianu odgrywał w partji liberalnej poważną rolę. Można się spodziewać, że obecnie partja ta zmieni swoje stanowisko wobec korony i powróci do swej tradycyjnej roli w parlamencie, stając na platformie szczerze konstytucyjnej.

Niemniej wiele znaczącym jest zamiar p. Titulescu porzucenia kariery dyplomatycznej i powrotu do polityki czynnej. Uważany on jest za człowieka godziń trudnych. Nie wiązał się on dotąd nigdy z żadnymi partjami i dlatego można oczekiwać od niego skutecznego dokonania wielkiej jedności narodowej. To zjednoczenie było niemożliwe póki Bratianu, stojący na czele partji liberalnej występował przeciw królówi i J. Maniu, liderowi stronnictwa narodowego chłopskiego. Obecnie przy nastawieniu rządem znowego przywódcy liberałów p. Duca p. Titulescu ma szanse przeprowadzenia zgody, któraby zapewniła Rumunii stabilizację rządu, czego w danej chwili najwięcej jej potrzeba.

Granice francuskie leżą nad Wisłą

„Figaro” zaputuje się, czy ci, którzy rzucają anatemę na Warszawę, nie są zamaskowanymi przyjacielami Niemiec

W dzienniku „Le Figaro” ukazał się artykuł omawiający zabiegi, czynione przez Niemcy, w celu oderwania Francji od sojuszu z Polską.

Ciekawem jest stwierdzić — oświadcza autor artykułu Lucjan Corpehot, że im bardziej zbliżamy się do sesji genewskiej, na której Polska i Niemcy staną przeciwko sobie, tem bardziej daje się zauważyć we Francji dążenie do utrwalenia opinji, iż rozumnie byłoby może przeprowadzić pewne zmiany w wytkniętej granicy niemiecko-polskiej i poświęcić pokojowi światowemu dostęp Polski do morza. Ze wszystkich stron występują obrońcy tego rodzaju projektów. Pacyfiści nawojują Polaków do nieobstawania przy obecnych granicach, a Francuzów do nieokazywania Polsce poparcia zdolnego wywołać nową zawieruchę wojenną.

Powstaje pytanie, gdzie znajduje się dyrygujący podobnym koncertem. Nie należy zapominać, że istnienie Polski jest gwarancją po-

koju europejskiego. Nie wolno mówić nikomu, że Polacy myślą o wojnie, wówczas gdy wystarczy nie być ani głuchym ani ślepy, aby zdać sobie sprawę z wojowniczych namiętności, które znowu opanowały Niemców. Jeden tylko wzgląd może zahamować ich zachłanne instynkty. Jest nim obawa przed możliwością poniesienia klęski. Wszyscy strategowie i generałowie z wojny światowej, poczynając od Ludendorffa, nie ukrywają przed Niemcami, że niemożliwym jest dla nich prowadzić wojnę na dwa fronty. Plany niemieckie z przed roku nie ziściły się — powiada Ludendorff — z tego powodu, że Niemcy zmuszone były walczyć na dwa fronty. Cóż dopiero może być w przyszłości z powodu groźnego wysunięcia frontu polskiego w pobliżu Berlina. Niemcy pragną cofnąć w tył granicę polską właśnie dlatego, że zdają sobie doskonale sprawę z tego niebezpieczeństwa.

Gdyby Francja ustąpiła przed presją propagandy niemieckiej, to granice jej okazałyby

się jeszcze bardziej ogolcone, niż po opróżnieniu Moguncji. Pozostawienie Polski samej sobie byłoby błędem daleko poważniejszym, niż ten, który popełnił Napoleon III, dopuszczając, ażeby Prusy zgniotły Austrię pod Sadową. Byłoby to równoznaczne z ściągnięciem pioruna na Francję. Doskonale zaznaczył to poseł Franklin Bouillon, oświadczaając w Izbie deputowanych, że granice francuskie leżą nad Wisłą. Rzecz ta jest tak oczywista, że nierozumięła jest w jaki sposób przyjaciele pokoju mogą niedoceniać potęgi Polski. Rodzi się pytanie, czy czasem ci, którzy dziś rzucają anatemę na Warszawę nie są prozostu zamaskowanymi przyjacielami Niemiec.

Dla historyka pozostaje zawsze zagadką dziwny przywilej, z którego korzystają Niemcy i dzięki któremu pozostają w oczach Francji pacyfistami nawet wtedy, gdy przy każdej okoliczności dają dowody brutalnej siły.

Ogniska obcych agentur w Polsce

Dalszy ciąg naszych rewelacji o działalności przywódców niemieckich Od 50 do 100 tysięcy dolarów z Nowego Jorku na cele propagandy wyborczej

W poprzednim artykule zwróciliśmy uwagę na działalność przywódców ludności niemieckiej w Polsce. Pp. Naumann i Graebe z Bydgoszczy wyraźnie patronują dywersyjnej robocie na Pomorzu i Wielkopolsce. Idzie to im tem łatwiej, że, wyzbywszy się oddawna skrupułów lojalności obywatelskiej — czerpią obfite środki materialne ze źródeł zagranicznych, oczywiście, berlińsko-prusko-gdańskich. T. zw. Oberstleutnant Kurt Graebe spełnia zapewne „zaszczytną“ rolę głównego skarbnika funduszy — powiedzmy wyraźnie — gadzinowych, które nieprzerwaną strugą propaganda niemiecka wprowadza w różnej formie do naszego kraju, mając w pierwszym rzędzie ich „użyteczność“ na Pomorzu i w całym polskim pasie granicznym na względzie.

Pamiętamy dobrze, ile pieniędzy przed kilku laty rzucał Berlin via Amsterdam lub via Gdańsk na Pomorze. Służyły one w celach wyraźnie określonych. Podsycały słabnącą niemiecką, zasilały niemieckie placówki gospodarcze na Pomorzu i w Wielkopolsce i obracały koło maszyny politycznej w duchu nakazów berlińskich. Swawliwie fundusze te rozdzielały a nawet starano się funduszami gadzinowymi zainteresować w wielu wypadkach Polaków.

Znamy wiele faktów tej akcji dywersyjnej na Pomorzu; znane są sposoby podstępne, dzięki którym wprowadzano w obieg fundusze zagraniczne.

Jak szeroki nurt miała ta akcja, wystarczy wymienić, że jej zagony szły nawet na Wołyn, gdzie propaganda niemiecka również tworzyła dla siebie bazy operacyjne.

Pieniądzy nigdy nie zabrakło. Berlin rozporządzał świadomie wielkimi funduszami propagandy na cele niemieckie i jej działalności „w krajach oderwanych od Rzeszy Traktatem Wersalskim“. Liczne i zasobne w środki materialne organizacje w Niemczech, mające za zadanie popieranie niemieckich w Polsce zgodnie z oficjalną akcją berlińską, czuwały, aby „źródła“ bez przerwy działały i nie wyschły. Do dziś dnia nie ustają w dosyłce środków materialnych.

Niedawny proces Hensel-Heidelek rzucił ciekawe światło na działalność agend podległych p. Graebemu. Ujawnił między innymi, że na Pomorzu w świetle kierownik „Wohlfahrtsbundu“ na powiat świecki Winter, zdefraudował większą sumę pieniędzy, przeznaczonych na pomoc (rzekomo) biednym. Okazało się na rozprawie sądowej, że defraudacje miały posmak wielkiego skandalu. Sam Kurt Graebe, szafarz „funduszy“ wstydliwie oświadczył, że „nie wie, ile to ma być, nie przypomina sobie i... że... że bada to Deutsche Wirtschaft“. Kasjerka i zaufana p. Graebego, Fräulein Schilling, „nie pamięta“ kwoty zdefraudowanej, ale stwierdziła, że Winter otrzymał do swych rąk do podziału w okresie dwóch lat nie mniej ni więcej tylko na powiat świecki 120.000 TYS. ZŁOTYCH.

Ciekawe, ile otrzymali „biedni Niemcy w Polsce“, a ile Winter.

Proces ten rzucił niezmiernie ciekawe światło na rolę Graebego i na jego popleczników. Defraudacja — defraudacja. Wątpić wypada, czy tylko p. Graebe i jego sekretarka milezeli dlatego, aby uchronić się przed kompromitacją i nie dyskredytować „niemieckiej uczciwości“. Odegrały tu zapewne i inne pobudki, niewątpliwie te same, jakie związane są wogóle z wprowadzeniem pieniędzy niemieckich, zakononowanych do Polski na cele budzenia i krzewienia „niemieckich wojujących“ w granicach naszego kraju. 120.000 tysięcy złotych na sam powiat świecki, to kwota bynajmniej nie skromna. Znamiennie przytem, że w związku

Przemiany w Anglii

„La Tribune“ w korespondencji z Londynu stwierdza, że Anglja przechodzi głęboką przemianę ustroju, która choć może nie oznacza jej upadku, ale w każdym razie przekształca jej ustrój nie do poznania. Dzięki ideom, które z Anglii wyszły, uzyskały poszczególne dominja znaczenie równorzędne, a dziś Indje dążą do samodzielnosci. Nie mogąc dojść do zgody z dominjami, W. Brytania weźmie prawdopodobnie żywszy udział w pracach Ligi Narodów. Swoją hegemonję na oceanach podzieliła Anglja ze Stanami Zjednoczonymi i Japonją w taki sposób, że także rozbrojenie na morzu nie wydaje się dziś jeszcze możliwem do osiągnięcia.

z tą aferą przybył nawet specjalny kontroler z Berlina, który nie ustalił ani stwierdził; widocznie zdecydował, że lepiej weale nie dochodzić publicznie ile zdefraudowano.

Trudno byłoby dokładnie dziś stwierdzić,

K 444/28

ROBERT K. H. TREUT
Ninety three Fifth Avenue
NEW YORK, N. Y.

z. Zt. Chicago, Jll., den 7. Februar 1928.

Herrn Abgeordneten Kurt Graebe
bei Herrn C. G. Bruns
Berlin-Wilmersdorf
Helmstedter Str. 6/p.

Sehr geehrter Herr Graebel

Anders steht es mit den von-Ihnen gewuenschten
Mitteln fuer die dortige Wahlpropaganda. Ich hoefe, Ihnen
demnaechst wieder zwischen 50 und 100 000 dollars auf Ihr
Berliner-und Danziger Konto melden zu koennen.

Fuer heute herzliche Gruesse
wie immer
Ihr alter
R. Treut.

Podróż agitacyjna kanclerza Rzeszy Inspekcja terenów graniczących z Polska

Kanclerz Rzeszy Bruening w towarzystwie przedstawicieli rządów Rzeszy i Prus rozpoczął swą podróż agitacyjną po terenach sąsiadujących z Polską i przybył do Lęborka (Lauterburg) powiatu Pomorza pruskiego, graniczącego z Pomorzem kaszubskim polskiem. Na dworcu w Lęborku powitali kanclerza naczelny prezes prowincji Pomerania, prezydent urzędu finansowego w Szczecinie, dowódca drugiego okręgu Reichswehry i inni przedstawiciele prowincjonalnych władz.

Kanclerz udał się z otoczeniem do gmachu landratury powiatu lęborskiego, gdzie przedstawiciele władz wygłaszali przemówienia, obrazujące sytuację. Naczelny prezes i landrat powiatu w najgroźniejszych i najciemniejszych kolorach w tendencyjny sposób malowali rzekome niebezpieczeństwo, grożące ze strony Polski. Landrat powiatu kaszubskiego Kressmann stwierdził m. in., że trudności gospodarcze w powiatach Lębork i Bytow są tak straszne, że

grozi wzrost tendencji odrodzkowych Rzeszy, zwłaszcza, że ludność polsko-kaszubska ciąży do Pomorza polskiego.

Przedstawiciel rolników nacjonalistycznych i prezydent izby rolniczej Flemming krytykował ostro w obecności kanclerza dotychczasową politykę wszystkich powojennych rządów Rzeszy, oświadczył, że wśród rolników niemieckich powiatów nadgranicznych panują niemiłe nastroje rewolucyjne, ponieważ rząd obiecuje tylko subwencje, nie dając ich nigdy. Poza tem przemawiało jeszcze kilku przedstawicieli przemysłu i handlu oraz rolnictwa, przedstawiając w pesymistycznych kolorach przyszłość powiatów nadgranicznych.

Wszystkim podziękował kanclerz za dokładne informacje, które zobrazowały mu stan obecny i sytuację niemieckiego wschodu. Podróż jego ma na celu stwierdzenie trudności Niemców wschodnich. Chce się on przekonać osobiście, jakie panują tam stosunki.

Wielki wódz „Papa Joffre“

Przepowiednie zmarłego Marszałka Francji z r. 1912 o wojnie europejskiej

Stefan Lausanne, stały korespondent Matin'a w poniższym niezwykle barwnym artykule podaje następującą przesłanną charakterystykę Marszałka Joffre'a.

„Pierwszy raz widziałem marszałka Joffre w sierpniu 1912 r. Poszedłem zasięgnąć informacji w naczelnej Radzie Wojennej o manewrach, które się miały odbyć niebawem.

Jeden z oficerów oświadczył mi: Generał Joffre przyjmie pana osobiście. Proszę przyjść ze mną.

Poprowadzono mnie przez długi korytarz. Mój przewodnik zapukał do drzwi i znalazłem się w małym pokoiku ciemnym i niskim, gdzie przy biurku siedział barczysty człowiek o dużych białych włosach.

Był to marszałek Joffre, generalissimus wszystkich wojsk francuskich na wypadek wojny. Przedstawiłem mu moją prośbę: miałem w charakterze dziennikarza brać udział w 2-tygodniowych manewrach. Zwłaszcza chciałem wiedzieć, czy manewry te dadzą chociaż w przybliżeniu obraz wojny, tej przyszłej wojny, o której się tyle wciąż mówiło.

Człowiek siedzący przy biurku uśmiechnął się pod wąsem.

O nie! — odrzekł. Bardzo nam daleko będzie od iluzji rzeczywistej wojny. Przyszła wojna nie zobaczy wielkich manewrów, nie będą w niej zwyciężali generałowie dowodzący armjami lecz pułkownicy, kapitanowie a nawet prości żołnierze.

Bitwy będą się toczyły na frontach 400—500 kilometrowych, a na takiej przestrzeni wola jednego człowieka nie może kombinować ani nawet improwizować!

O wynikach walki decydować będą żołnierze. Walki te będą trwać długo, bardzo długo, a zwycięstwo osiągnie ta armja, która najdłużej wytrzyma i będzie miała najwięcej energii, wytrzymałości i wiary w ostateczne powodzenie.

Słowa te wypowiedział marszałek Joffre w sierpniu 1912. Powtórzyłem je wówczas w Matin'ie. Pozostały one wyrte w mej pamięci a podczas wojny powtarzałem je sobie wielokrotnie. Dziś jeszcze widzę ciemny gabinet w gmachu Invalidów, wielkiego wodza ze spojrzeniem kryształowem błękitnych oczu, słyszę głos jego powolny i prawie cichy. Żaden wzrok nie czytał ni-

W tłumaczeniu brzmi dokument ten, jak następuje:

K 444/28.

Robert K. H. Treut
Ninety three Fifth Avenue
New York, N. Y.
(chwilowo) Chicago, Ill., 7 lutego 1928.
WPan Poseł Kurt Graebe
u p. C. G. Bruns
Berlin-Wilmersdorf,
Helmstedterstrasse 6/p.

Wielce Szanowny Panie Graebel!

Inaczej przedstawia się sprawa środków, o jakie Pan prosił, na cele tamtejszej propagandy wyborczej. Spodziewam się, że będę mógł Panu wkrótce donieść o przekazaniu około 50 DO 100 TYSIĘCY DOLARÓW, na pańskie konta w Berlinie i Gdańsku.

Sordeczno pozdrowienia

Pański stary przyjaciel

(—) R. Treut.

Mniejsza narazie, kim jest autor tego listu. To, że obiecuje przesłać w r. 1928 p. Graebemu znowu trochę środków od 50 do 100 tysięcy dolarów na cele propagandy wyborczej — wystarczy nam zupełnie.

Szkatuła dyspozycyjna p. Graebego może pęcznić dzięki takim ofiarodawcom. Jest ich wielu. Raz Berlin, to znowu Gdańsk, to „znowu“ Nowy York. A co najbardziej uderzające to fakt, że tym razem nie chodzi o „biednych“ lecz o cele propagandy wyborczej.

Z dokumentu tego nie trudno można wnioskować, że i na ostatnie wybory płynęły krocie tysięcy na Pomorze i Wielkopolskę z za kordonu. Nie zgłaszają go alarmy niemieckie o terrorze wyborczym wobec ludności niemieckiej w Polsce. Fakt pozostaje faktem. Alarmy te stają się nawet zrozumiałe o tyle, że „gadzinowe fundusze“, które miały wzmocnić i niemiecką akcję wyborczą w Polsce i powiększyć stan niemieckich mandatów w Sejmie, rozplynęły się bez korzyści; zmarnowano je bez żadnego poważniejszego efektu.

Ciekawą rzeczą byłoby, gdyby p. Graebe zechciał ogłosić, ile pieniędzy poświęcił z tego, czy innego funduszu „na biednych“, a ile wydał na „Wahlpropagandę“, na poczynania antypolskie w Polsce. W interesie ludności niemieckiej wypadłoby coś ogłosić. A może fundusz przyobiecany zginął w podobny sposób, jak 120 tys. zł. w okręgu świeckim?

Macki propagandy niemieckiej w Polsce, nie wątpimy, że będą wycięte, wypalone żelazem zarządzeń naszych czynników państwowych. Kto wiatr chce siać w Polsce, czy będą to Ukraińcy czy Niemcy, łąco może rozpętać burzę.

Bydgoska centrala i jej przywódcy z ul. 20 Stycznia, posłuszni i ulegli rozkazom berlińskim, i nietylko posłuszni, lecz wyświadcający sami z „dobrej woli“ daleko idące przysługi antypolskiej propagandzie niemieckiej na forum zagranicznym niech baczą, aby nie przebrała się miarka ich lojalności wobec Państwa, którego są obywatelami.

gdy dokładnie w przyszłości, żaden głos nie wypowiedział bardziej przejmującego prorocтва, żadne oblicze nie było nigdy spokojniejsze w kraju trawionym gorączką.

Bez Joffre'a — mówił generał Buet — przygotowanie moralne do zwycięstwa nie byłoby takie jak było. Wszystkim nam udzielał on cudownego spokoju. Gdy w chwilach najcięższych widzieliśmy go takim pogodnym, takim opanowanym i zrównoważonym, otucha wstępowała do naszych dusz i udzielał nam jej innym. W armji wszystko się wiąże ze sobą. Nic niewidzialna, lecz silna wiąże mózg wodza z mózgiem żołnierza.

Zdanie to obiegało potem coraz szersze koła: po dywizjach i brygadach rozlegało się wszędzie: „Papa Joffre mówi, że wszystko jest w porządku“.

Spokój powracał nie tylko w armji: lecz w rządzie i całym narodzie i wróżył Francji zwycięstwo.

„Papa Joffre“ wielki marszałek Joffre spocznie dziś w mogile. Spokojno jego nic nie zamąci tylko rozlegnie się nad nim głos Sławy, która nie pozwala zapominać wielkich ludzi.

Z dnia

PO ŚWIĘTACH...

Szybko nieróbstwa sprzedała się
Minęły w długim szeregu święta,
Znowu na... codzień będziemy żyć
Czerwona kartka zerwana, zmięta. —

Brzask pracowitych, mozolnych dni,
Żywot swój w maszyn obwieszcza
szumie

Coś się nam jeszcze po świętach śni
Ciche wspomnienie błąka się w tłumie.

Co w rannych godzin zakłęty dźwięk
Odziany szaro spieszmy do pracy
Stubarwny szmermel błysnął i pękł
Znowu będziemy czekać świątecznej racy!...
M. S.

KRONIKA

Czwartek
8
stycznia

TORUN

Kalendarzyk rzym.-kat.

Sroda Łucjana
Czwartek Seweryna

— Stan wody w Wiśle z dnia 5. 1. Zawieszost +1.62, Warszawa +1.20, Płock +0.79, Toruń +0.54, Fordon +0.64, Chełmno +0.45, Grudziądz +0.61, Korzeniewo +0.73, Piekło 0.29, Tezew -0.46, Einlage +2.10, Schiewenhorst +2.26.

— Nocny dyżur aptek. Do dnia 8 bm. godz. 8 rana wyłącznie dyżuruje apteka „Centralna“ ul. Chełmińska 6, tel. 169.

Repertuar kin:

Palace, kino dźwiękowe: „Neapol. śpiewające miasto“.
Światowid: „Pokusa“ — Greta Garbo.
Mars: „Marsz Radeckiego“.
Słońce: „Ostatnia kompanja“.
Corso: „Jego najniebezpieczniejsza przysługa“.

Z miasta

— Podziękowanie. Zarząd Oddziału Związku Strzeleckiego w Toruniu wyraża pp. Oficerom i Urzędnikom cywilnym kierownictwa Administracji Pieniężnej D. O. K. Nr. 8 serdeczne Strzeleckie podziękowanie za ofiarowanie 25 złotych, zebranych z okazji imienin p. kapitana Intendentury Gajewskiego Adama. Kwota powyższa na wniosek ofiarodawcy została przeznaczona na zakupienie mundurów strzeleckiego dla członka Oddziału Z. S. Toruń. Za Zarząd: Kazimierz Choraży, prezes.

— Wystawa fotograficzna. Proszeni jesteśmy o podanie raz jeszcze do publicznej wiadomości, że wystawa fotograficzna pod „Lukiem Cezara“ otwarta będzie przez cały miesiąc bieżący, w godzinach popołudniowych i wieczorowych (do godz. 21-ej). Ceny biletów gr. 50, dla młodzieży gr. 20.

— Godne pochwały. Biuro czasopism „Wszczęświat“ (ul. Łazienna 28) przeznaczyło 5 proc. od każdego nowoprzybyłego prenumeratora od 1 stycznia względnie od 1 lutego br. w ciągu jednego kwartału, na fundusz budowy „Domu Żołnierza“ i na budowę łodzi podwodnej „Odpowiedź Treviranusowi“. Czyn ten jest godny pochwały i niewątpimy, że społeczeństwo poprze szlachetny zamiar firmy „Wszczęświat“.

— „Schornsteinfeger“. Jedna z naszych czytelniczek toruniańskich, zamieszkała w centrum miasta, bo przy ul. Szerokiej, przyniosła nam powinszowanie noworoczne, wręczone jej przez kominiarza Polaka, drukowane w polskiej drukarni, ale... rozpoczynające się od słów: „Glückliches Neues Jahr!“ i całej treści w języku niemieckim.

— Legitymacje zniżkowe do teatru miejskiego na czas od 1 stycznia do 31 kwietnia rb. upoważniające do 35 proc. zniżki wydaje kancelaria teatru dla pp. urzędników wojskowych, komunalnych i państwowych w godzinach od 10—1 i od 18—19.

— Baczność członkowie Związku Zawodowego Niższych Funkcjonariuszy i Pracowników Ziem Zachodnich Rzeczypospolitej Polskiej w Toruniu. W dniu 11 stycznia br. odbędzie się zebranie miesięczne w lokalu zebrania Gospoda Cechów przy ul. Sukiennicza 16. O liczny udział członków prosi Zarząd.

Na gwiazdkę dla biednych dzieci

Na gwiazdkę dla biednych dzieci złożyli w administracji naszego pisma: p. Józef Lewszewski 5 zł., pp. J. Sojecki z Orzechowa w miejscowości świętecznych 10 zł., p. Z. M. 5 zł.

Pozatem firma „Kalamajki“ łaskawie ofiarowała kilka kapeluszy i kilka par pończoch dla dzieci.

Toruń w roku 1930

Skrawki i wycinki z taśmy wydarzeń w roku minionym

Pierwsza połowa roku 1930 zamknęła się wielką żywiolową manifestacją uczuć narodowych i zbiorowym frontem całego Pomorza wzniesionym w obecności reprezentantów 8 i półmilionowej rzeszy kombatan-tów państw, które brały udział w wojnie światowej po stronie koalicji, pod adresem zachłarnego sąsiada.

Przedstawiciele Fidac'u gośćmi Torunia.

Dnia 22 czerwca ub. r. Gród Kopernika gościł w swych murach przedstawiciele Fidac'u w osobach prezesa Graniera, Rossignola, Nerrison'a, Nicolai, Hughency'a i Lesparre, oraz prezesa Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny p. gen. Góreckiego.

Toruń zgótował przedstawicielom państw sprzymierzonych entuzjastyczne i niezmiernie serdeczne przyjęcie. W czasie pobytu swego w Toruniu i w czasie zwiedzenia Pomorza przedstawiciele Fidac'u mieli możność zapoznać się z prastarą polską kulturą, którą Niemcy za wszelką cenę i wszelkimi sposobami zatrzcęć się starali.

Rozbudowa miasta

W ruchu budowlanym okazywał rok miniony pewne ożywienie. Z pośród szeregu gmachów nowobudowanych ozdabiają

nasze miasto nowe okazały budynki Kasy Chorych i gmach Dyrekcji Lasów Państwowych. Prace około budowy gmachu Urzędu Wojewódzkiego dobiegają końca. — Poza-tem znacznie posunęła się naprzód w ciągu minionego roku budowa nowego mostu na Wiśle, o której świadczył stały miarowy stukot maszyn, dochodzący z nad brzegów Wisły.

Dzięki ofiarności społeczeństwa i wojska przystąpiono do budowy „Domu Żołnierza“. Uroczystości poświęcenia kamienia węgielnego odbyły się w listopadzie ub. roku z udziałem wysokich przedstawicieli władz cywilnych i wojskowych.

Z prac prowadzonych w roku minionym około rozbudowy miasta wymienić należy przedewszystkiem roboty ziemne około całkowitej przebudowy ul. Grudziądzkiej, oraz budowę nowej ulicy nad Wisłą, która łączy Jakóbskie Przedmieście z miastem. Na podkreślenie zasługują również rokowania, wszczęte z inicjatywy urzędu Wojewódzkiego, między przedstawicielami naszego miasta a Podgórzem, o przyłączenie Podgórza do Torunia.

Życie społeczne.

Praca w poszczególnych stowarzyszeniach i organizacjach społecznych wydała

również niemałe owoce. O wielkiej żywotności w łonie organizacji społecznych, świadczą liczne zjazdy, które odbywały się w ub. roku w murach naszego miasta.

Z ważniejszych należą jeszcze wymienić zjazd delegatów Pom. Tow. Rolniczego, obrady którego zaszczycili swą obecnością J. E. ks. biskup Dominik i p. wojewoda pomorski Ski Laskot, zjazd Papirników z Pomorza, zjazd delegatów Stow. Weteranów Armji Polskiej we Francji, zjazd Zw. Ziemian itd.

Z uroczystości o charakterze ściśle lokalnym wymienić należy tradycyjne strzelanie o godność króla kurkowego i króla żniwnego w Bractwie Kurkowym. Królem kurkowym został w czasie strzelaniny w roku ub. p. Romuald Przybojewski, królem żniwnym p. Jan Kapczyński.

Żywy udział wzięło społeczeństwo w święcie harcerstwa pomorskiego, które w roku ubiegłym obchodziło uroczystość poświęcenia chorągwi pomorskiej.

Wspaniała rewja pracy w łonie gniazd sokolich był obchód z okazji 35 rocznicy założonego gniazda toruńskiego.

Uroczystości obchodzone również 100-tną rocznicę Bractwa św. Trójcy przy kościele N. P. Marii. Na podkreślenie zasługuje również założenie Cechu Krawczyń Samodzielnych.

Już pod koniec roku ub. kolejarze toruńscy uroczystie obchodzili poświęcenie ogniska i ochronki K. P. W., którą to uroczystość zaszczycił swą obecnością p. min. Kühn.

Żywy udział wzięło całe społeczeństwo toruńskie w uroczystości poświęcenia kościoła parafjalnego na Mokrem. Konsekracji nowej świątyni dokonał J. E. ks. biskup Okoniewski.

Wystawy.

Z ważniejszych wystaw, jakie w ub. roku urządzono w naszym mieście wymienić należy wystawę L. O. P. P. i wystawę drobiu, zorganizowaną przez Pom. Izbę Rolniczą.

Pod znakiem wyborów

Druga połowa roku ubiegłego stała pod znakiem wyborów, które w ostatecznym wyniku przyniosły wspaniałe zwycięstwo polskości na Pomorzu. Z ruchu przedwyborczego w naszym mieście odbiła się żywym echem na Pomorzu krwawa niedziela 14 września, kiedy to podczas demonstracji Centrolewu ulica spłynęła krwią stróżów ładu publicznego, ugodzonych kulemi wywrotowców i bojówkarzy.

Obchody gwiazdkowe

Wieczorek w Zrzeszeniu Rodaków z Warmii i Mazur

W dniu wczorajszym w sali Hotelu Mazowieckiego odbył się wieczorek gwiazdkowy, połączony z zabawą, urządzony przez Zrzeszenie Rodaków z Warmii, Mazur i Ziemi Malborskiej.

Uroczystość, która miała charakter nad wyraz serdeczny, zagał prezes Zrzeszenia p. Julian Trocha, poświęcając dłuższy ustęp swego przemówienia braciom z za kordonu, dla których nie zawitała jeszcze jutrzienka wolności. Przechodząc do omówienia rozbudowy państwa naszego, mówca podkreślił wielkie zasługi Wodza Narodu Marszałka Piłsudskiego.

Wśród braci Sokolej

— Tow. gimn. Sokół Toruń III. Tow. gimn. Sokół Toruń III urządziło zabawę gwiazdkową połączoną z kolendą. Zebranie zagał prezes gniazda Kulbarz, witając władze sokole i gości, prosząc o błogosławieństwo w pracy w bieżącym roku, kończąc okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej, poczem zebrani odśpiewali kolendę. Ks. proboszcz Gołomski w krótkim przemówieniu nawoływał do łączności, poczem po poświęceniu i dzieleniu oplatkiem odśpiewano „Sokoła“ Prezes okręgu IV wypowiedział te słowa: „Sokoł walczył o wolną Polskę i teraz gdy zajdzie tego potrzeba nie zabraknie żadnego Sokoła w obronie granic Państwa. Po paru jeszcze przemówieniach w których poruszano sprawy naszych najbliższych sąsiadów a także o barbarzyńcy wschodnim, który dąży do zagłady cywilizacji odbyły się popisy deklamatorskie wygłoszone przez drh. Wyrzykowską i drh. Zwoleńskiego i Zubego. Piramidy młodzieży pod kierunkiem drh. Zielińskiego wypadły nadzwyczaj dobrze i gniazdo 3-e może być dumne z sokolików, którzy w przyszłości będą godnie reprezentowali swoje miasto. Popisy gimnastycz-

Z kolei przemówił wiceprezes p. Wiśniewski, który wskazał na konieczność utrzymania łączności z braćmi z Warmii, Mazur i Ziemi Malborskiej, tych ziem polskich, które zostały jeszcze pod jarzmem pruskim. Po przemówieniach odśpiewano pieśń „O Warmjo moja miła“.

Nastąpiły deklamacje dzieci, poczem rozdano obecnym w liczbie 70 podarki gwiazdkowe.

O oficjalnej części uroczystości odbyła się wspólna kawa. W serdecznym, swojskim nastroju spędzono wieczór.

Mały felieton

Straszliwe przekleństwo

Ponieważ już jest po pierwszym, a jeszcze przed ósmym, kiedy to z zafasowanej gaży nie pozostaje więcej niż 15 groszy w kieszeni postanowilem sobie kupić buty. Trudno! W karnawale, w nastroju sylwestrowym człowiek popelnia nieraz jakieś szaleństwo i oł! zamroczyło mnie takim szampańskim czadem upojnych marzeń. Zam'ar mój pieściłem przez parę dni w najskrytszych snach, w końcu postanowilem go zrealizować. Poszedłem na przechadzkę po ulicach miasta aby obejrzeć wszystkie wystawy z oburwim i wybrać sobie wśród nich jakies zaczarowane pieścidełko lukusu, taniocsi, wytworności i wykwinłnej no-gochronnej delikatności.

„Butów było wbród“ rzekę jako Mickiewicz o grzybach. Tu muszę postawić kropkę i nabrać tchu, zanim się zwierzę łaskawym czytelnikom z przeżyć psychopatologicznych, które wyszły z mojej duszy wszelką radość życia, wszelkie pragnienia buciane, — wszelką wogóle zdolność do uśmiechu i chęć do czegokolwiek na świecie... Butów nie kupilem, nie kupię, stanę się wcieleniem Izadory Duncan i propagować będę bosonostwo, aby nie ściągając na swoją głowę straszliwych przekleństw aż do czwartego pokolenia.

Bo oto co mnie spotkało: Ile razy na jakiej kolwiek wystawie spojrzalem na buty, uderzało we mnie jak pięścią w kark straszliwe przekleństwo, pozagrobowa rzekłoby przestroga zakłęta w białej kartce papieru: „Robotnik polski to twój brat, nie odbieraj mu bytu przez kupowanie towaru obcego!“ „Chciałeś Polski, wzdychałeś za niepodległością a dziś zaprzędajesz swój kraj, kupując towar zagraniczny!“

„Zakupem obcego towaru zaprzędajesz ojczyznę stajesz się zdrajcą!“ (To ostatnie przewidywałem na ślicznych kalendarzach na 40 laty) „Uśmiech do obcego towaru niechaj ci za każdym razem przypomni lzy głodnego dziecka, bezrobotnego robotnika polskiego“ (a właśnie uśmiechałem się do bezrobotnych półbucików na gunie!) Ucieklełem ożemprędzej przed łmą wystawę — sie przekleństwa pogonily za mną:

„Patrz na te rzesze bezrobotnych! Twoja to wina, boś kupował towar zagraniczny! I ciobie czeka kupa“ (ona już nawet nie czeka ale obryta mnie w swe szpony — widąc kapilem kiedyś buty zagraniczne choć kłmę się, że nie u Bate!)

Pot kropkisty spływał mi po czole... czy moje jak urzeczzone wpatrywały się w damskie i męskie pantofelki, sportowe i balowa buty a ze wszystkich zionęły ku mnie maskabryczne przerażające groźby: „Głód, bieda, nędza czeka każdego kto nie uwzględni wyborów krajowych!“ „Śmierć nieublagana czeka każdego który...“ Nie — za nic w świecie nie chcę już ani butów, ani kaloszy, ani starych rozdeptanych pantofli. Bo i cóż mi to pomoże że nie pójdę do Bate? Kto mi zaręczy, że żaden żydek, żaden niemiec nie tknął nigdy wybranego przezemnie buta? A w takim razie przekleństwo znacznie działać, śmierć, głód, nędza, bieda nieublagana, lzy głodnych dzieci, rzesze bezrobotnych i nawet niepodległość Polski zależne są od moich butów. Nie kupię! Nie kupię!

Zresztą niema już tak dalece za co, bo tak się zbiegałem przy oglądaniu wystaw, że odleciała mi podszwa z prawego buta i musiałem go odnieść do szewca niemca, który mi go zawsze zaleje o 25 groszy taniej!

Zet.—Bm

Nadzwyczajne zebranie przewodnicztwa Okręgu VI Sokola

Na zebraniu przewodniczył prezes Okręgu Kolenda z Chełmży. Obecnych 19 druhów. — Od 1 stycznia 1931 ma być wprowadzony nowy system znaczkowy, który polega na tem, że skarbnik nie będzie wystawiał kwitów z opłacanych składek a wlepiał znaczki na specjalną legitymację, nie dotyczy to jednak za- ległych składek. Gniazda będą wpłacały składki tylko do Okręgu, Okręg do Dzielnicy, Dzielnica dopiero do Związku.

Zlot Okręgowy w Chełmży w roku 1930 przyniósł 400 zł. dochodu. Zaległe składki do władz wynoszą 315 zł. 25 gr.

Zaszczytną odznakę sokolą z IV Okręgu otrzymali Alfred Krzyżanowski i Bolesław Makowski, obydwa z Torunia. Walne zebranie Okręgu IV odbędzie się w Toruniu w dniu 15 marca o godz. 11 w Strzelnicy ul. Przedzamcze.

Inne punkty obrad były pufne.

W ojczyźnie czardasza i win tokajskich

Kryzys gospodarczy i historia z winem, ziemniakami i jajkami

Przesilenie gospodarcze, które groziła zalewa cała Europa, nie ominęło również ojczyznę ognistego czardasza i sławnych win tokajskich.

Coraz trudniej na Węgrzech o zbyt ziemniaków, pszenicy i win, a zwłaszcza o zbyt zagranicę. W związku z temi trudnościami wydarzają się nieraz epizody, nie pozbawione humoru.

Pewnego dnia przywiózł pewien wieśniak węgierski z Soroksár na targ do Budapesztu wóz ziemniaków, lecz mógł za nie uzyskać tak drobną kwotę, iż go wreszcie ogarnęła prawdziwa madszarska wściekłość. „Nem, nem, soka!” powiedział sobie, t. zn. „nie, nie, nigdy”, i cały ładunek ziemniaków rozdał między biednych Budapesztu.

Nawet najslawniejszy najszlachetniejszy produkt słonecznej krainy węgierskiej został dotknięty ogólnym kryzysem. Po wioskach, z których na całą Europę rozlewają się strugi szlachetnych win węgierskich, dzisiaj piwnice szczelnie zapelnione są beczkami, pełnymi win. Taka jedna tylko wioska w pobliżu Budapesztu jak Budaörsz, ma do oddania 32 tysiące hektolitrow win, a to bardzo tanio, po 30 do 40 groszy za litr, a mimo to nabywca nie chce się znaleźć.

Najsprytniej jednak w poszukiwaniu dróg zbytu dla swego wina poradził sobie gos-

podarz Wincenty Kőműves z wioski Császártöltes, któremu za jego wyjątkowo dobre wino nie chcieli zapłacić więcej niż około 20 groszy za litr.

Gospodarz Wincenty ogłosił tedy przez stróża gminnego, że w piwnicy jego każdy mężczyzna, czy kobieta czy dziecko, wzmian za jedno jajko może napić się tyle wina, ile żołądek jego może pomieścić. Skutek był ten, iż niebawem w całej wiosce nie znalazłbyś jajka na lekarstwo, pomijając oczywiście zagrodę gospodarza Wincentego.

Gospodzie owej wioski z początku nawet były rade, że ich mężowie zamiast przepijać twarde pengő w karczmie, przepiją tylko jajka w piwnicy gospodarza Wincentego. Sytuacja się zmieniła, kiedy już zabrakło jajek do zaprawienia zupy. Rozpoczęła się wzajemna walka o jajka, które sobie wrywano wprost z pod kury. Nie obyło się przytem bez guzów, no i bez rozbitych jajek.

Gospodarz Wincenty jednak na jajkach robił złoty interes. Za jedno jajko płacono mu 16 halerzy, podczas gdy za litr wina tylko 13 halerzy (20 gr.). Tymczasem nawet najbardziej spragnione gardła w piwnicy gospodarza Wincentego nie pochłaniały więcej wina niż ¼ litra.

Fantazja Robidy z przed 50 lat

Powieść która stała się rzeczywistością

Przed 50 laty ukazała się w Francji powieść fantazja w rodzaju powieści Jules Verne'a — pióra Francuza A. Robidy, ożywiona mnóstwem rysunków.

Powieść ta, pod nagł. „La vie électrique” („Życie elektryczne”) przedstawia okres, który pod względem zdobyczy technicznych zupełnie odpowiada naszym czasom. Podziw wzbudza trafny wybór podtytułu („XX stulecie”), podziw wzbudza fantastyczno-realistyczny lot myśli autora, który przepowiedział mnóstwo dziś już po części zrealizowanych wynalazków technicznych.

Oto mały wybór licznych zagadnień, które Robida poruszył w swojej powieści. Widzimy więc rodzinę, zgrupowaną przy stole, słuchającą skwapliwie wiadomości radjofonicznych. Po chwili wypełniają pokój dźwięki muzyki z odbiornika radjowego. Ciekawy jest sposób umieszczenia odbiornika radjowego w podstawie lampy stołowej.

Biała płyta na ścianie okazuje się ekranem projekcyjnym telewizora. W dziedzinie techniki wojennej Robida operuje już gazami trującymi, a zapomocą strasznych skutków woj-

ny chemicznej chce dokonać zbratania całej ludzkości. Na wypadek ataków gazowych na wielkie miasta umieszcza Robida starców, chorych, niemowląt, niezdolnych do noszenia masek gazowych w wielkich uszczelnionych kłatkach szklanych, do których specjalne aparaty doprowadzają świeże powietrze.

W czasach pokojowych posługuje się Robida już statkami powietrznymi i samolotami dla celów komunikacji pasażerskiej i pocztowej. Miasta rozporządzają olbrzymimi sieciami kanałów i przewodów, opalu, gazu, czerpanych z wielkich central. Pod głównymi ulicami miast ciągną tuziny rur i przewodów, kable telefoniczne i telegraficzne, koleje podziemne. Restauracje „farmaceutyczne” wydają potrawy, zestawione według wartości odżywczych w postaci pigulek czy smacznych płynów.

Powieść dowodzi już temi nielicznymi przykładami, że autor jej, który był świadkiem zapoczątkowania wielkiego okresu elektrycznego, swym fantastyczno-realistycznym polem myśli odgadł zdobycze techniczne czasów dzisiejszych.

Jubileusz tanga

Od zakazu policyjnego do salonów królewskich

Gdy w r. 1909 słynny tancerz teatru „Rue-ro”, Pablo Podesta zaprodukował po raz pierwszy nowy taniec tango, nikt nie przypuszczał, jak wielki wpływ w sztuce choreograficznej zyska ta nowa kreacja taneczna.

Stanowisko opinii publicznej względem tego nowego tańca było początkowo bardzo wstrzeźliwe a nawet wyraźnie nieprzychylnie.

W czasie od 1910 do 1912 roku tango zostało wyraźnie potępione jako niemoralny i nieestetyczny taniec, a w Niemczech posunięto się nawet tak daleko, że zakazano go wykonywać publicznie i wydano specjalny rozkaz

do wojska zabraniający oficerom w mundurze tańczenia tango.

Wszystko to jednak nie przeszkodziło triumfalnemu pochodowi tego tańca przez całą Europę. Początkowa jego forma, posiadająca niezliczoną ilość rozmaitych figur, wśród których wiele odznaczało się rzeczywistością albo brakiem estetyki albo zbyt dużą ekscentrycznością: jak podnoszenie damy w górę, przeginanie jej w tył — brzydkie te dodatki zostały usunięte i złagodzone i tango zawojowało wówczas cały świat tańczący, jak zawodowy tak i amatorski.

W roku jednak 1920—21 piękny, płynny i kotylujący się ten taniec podpada pod wpływ przybyłej z Hiszpanji „Polka creolla”. Były to najgorętsze czasy inflacji i zepsucia gustu i smaku. Pociąg do głupiej i pustej groteski odbija się więc również i na tangu, nadaje mu ostrą akcentację, twarde kroki, dziwaczne potykanie się i chwiejność.

W tym to czasie przybiera tango już często z dodatkiem tekstu, którego dotychczas było pozbawione, formę t. zw. tango milonga, t. j. mieszaniny najrozmaitszych pas i efektów muzycznych.

Po dwuletnim panowaniu tanga-milonga powraca zwykle tango argentyńskie o kulturze francuskiej. Melodja jego z synkopieznym przechodzi na akcenty rytmiczne. W orkiestrze pojawia się nowy instrument: akordeon (wielka klawiatura harmonja).

Tango triumfuje, bo oto dwór angielski otwiera przed niem oficjalnie podwoje swych sal balowych, jak uczynił to ongi przed królem tańców walcem.

Dzieci więzienia

W słynnym na cały świat więzieniu Sing-Sing przebywa, jak donosi „Daily Mail” — człowiek, liczący dziś 60 lat wieku, a który strawił w kaźni połowę swego życia. Człowiekiem tym jest Kanadyjczyk Al Soney. Skazany w roku 1895 za szereg napadów bandyckich na karę 15 lat więzienia, przywykł tak do swego obozowania i życia, że po odciernieniu kary na usilne jego błagania pozostawiono go nadal w więzieniu. W roku 1911 Al Soney poświęcił jedną z przestępczych odrywając równocześnie karę i z małżeństwa tego posiada dziś piguorki dzieci, które wszystkie ujrzały światło dzienne w celi więziennej. Al Soney i jego małżonka zarabiają na życie wyrabianiem zabawek z gumy i surowego kauczuku, dzieci zaś wychowują się w szkółce więziennej.

G D Y N I A

Gdynia — przyszłą metropolią Pomorza

Zasięg wpływów Gdyni rozrasta się z każdym rokiem

Rosnące znaczenie Gdyni w stosunkach gospodarczych Państwa przyczynia się również do stopniowego ześrodkowywania interesów lokalnych, pomorskich w młodemu naszemu mieście portowemu. Nikt nie wątpi, że z czasem Gdynia zajmie pierwsze miejsce wśród miast naszej dzielnicy, tak pod względem liczebności mieszkańców, jak i rozmiarów, oraz natężenia życia we wszystkich dziedzinach i na wszystkich polach pracy prywatnej i publicznej.

Jest to wszakże jeszcze muzyką przyszłości. Szereg lat jeszcze upłynąć musi, zanim Gdynia rozrośnie się do tego stopnia, aby stać się prawdziwą metropolią pomorską. Już dziś jednak notujemy z zadowoleniem pewne fakty, które świadczą nieomylnie, że miasto nasze postępuje stale ku swym szczytnym przeznaczeniom, stając się w coraz to większym stopniu ogniskiem ogólnopomorskich interesów.

Nie mówiąc już o zainstalowanej niedawno w Gdyni Szkole Morskiej, która z natury rzeczy tu powinna mieć swoją siedzibę, wskazać należy na stałą imigrację do nas różnych urzędów i instytucji publicznych.

Tak np. w ostatnim czasie przeniesiony został do Gdyni z Wejherowa państwowy urząd akcyz i monopolu, niebawem ma też nastąpić przeniesienie państw. urzędu emigracyjnego. Nie dość na tem: na ostatnim zebraniu Izby Przem.-Handlowej w Gdyni zapadła niejako ostateczna decyzja przeniesienia tej instytucji do Gdyni, co znalazło swój wyraz: I-o w zaprojektowaniu nowej nazwy dla Izby, II-o w upoważnieniu władz Izby do poczynienia wszelkich kroków, związanych z budową własnego gmachu Izby w Gdyni.

Są to wszystko niezawodne oznaki, że młode nasze miasto portowe coraz bardziej dojrzuje do wielkich zadań, pod auspicjami których zostało powołane do życia. Szczególnie ważnym momentem jest tu sprowadzenie nici gospodarczych z całego obszaru pomorskiego do Gdyni, jako tego węzła, który łączy w sobie coraz obfitszy splot zagadnień ekonomicznych. Sądzić należy, że rok 1931 w większym jeszcze stopniu uwydatni ten dominujący charakter, który zdobywa Gdynia na każdym kroku dzięki wytrwałej i konsekwentnej współpracy rządu i społeczeństwa.

Kronika

Dyżur aptek: Apteka Centralna.

Reperltuar kin:

Morskie Oko: „Głód seksualny”.

Czarodziejka: „Rozkosze niebezpieczeństwa”, dźwiękowiec z Haroldem Lloydem.

— Posiedzenie Rady Miejskiej. W środę, dnia 7 bm. o godz. 17 odbędzie się w gmachu Magistratu pierwsze w roku bieżącym posiedzenie Rady Miejskiej. Porządek dzienny posiedzenia jest następujący:

1. Wybór prezydium Rady Miejskiej na r. 1931; 2. Ustalenie składu komisji radiociekich finansowej, administracyjnej i rewizyjnej; 3. Odpowiedź na interpelacje; 4. Interpelacje.

— Oplatek Tow. Spiew. „Dzwon Bałtycki”
Dziś o godz. 8 wiecz. w sali hotelu Słupskiego odbywa się oplatek towarzyski, urządzony dla członków i zaproszonych gości przez tow. śpiewacze „Dzwon Bałtycki”. Sympatyczna uroczystość niewątpliwie cieszyć się będzie znaczną frekwencją.

Telef. 1104 **KIN CZARODZIEJKA TEATR** Telef. 1104
Gdynia, ul. 10 Lutego vis a vis Banku Polskiego.

Dziś i dni następne! **HAROLD LLOYD w filmie ROZKOSZE NIEBEZPIECZEŃSTWA** Dziś i dni następne!

Potęny dramat dźwiękowy osnuty na tle zaciętej walki ze szmuglem narkotyków w chińskiej dzielnicy San Francisco. Bardziej emocjonujący niż najlepszy roman kryminalny i weselszy od najzabawniejszego filmu Harolda Lloyd. — : Nadprogram dźwiękowy. Seanse: o godz. 5, 7 i 9. W niedzielę i święta o godz. 3, 5, 7 i 9.

Wielki Wybór Największy Magazyn Instrumentów Muzycznych

oraz gramofonów i płyt wszelkiego rodzaju. Artykuły męskie jak palta, kurtyki, spodnie, czapki, koszule, krawaty i t. p. najlepszej jakości po cenach niskich, stale na składzie. Także wyroby stalowe skórzane i artykuły piśmienne tanio do nabycia.

Rzetelna obsługa Rzetelna obsługa

LUDWIGA BUKOWSKA. GDYNIA. ul. Portowa koło Dębu

6 tysięcy bezrobotnych nóżek

Przesilenie gospodarcze w Nowym Jorku i Hollywood

Gospodarczy kryzys w Ameryce wywołał wiele smutnych i wysoce tragicznych zjawisk. Dotknął on też między innymi tysiące młodych, pięknych i smukłych dziewcząt, które jako girls tan. zarabiała na kawałek chleba.

W samym tylko Nowym Jorku, jeżeli wierzyć zapewnieniom dyrektora jednego z teatrów na Broadway, 3 tysiące tych młodych tancerek wprawiało co wieczór w ruch swe grabne i wyszkolone nogi.

Z każdym dniem powiększa się ta armja bezrobotnych dziewcząt. Gdyby były pozostały w swych rodzinnych miasteczkach i wioskach, nie byłoby dzisiaj w tak fatalnym położeniu. Ale podlotki amerykańskie marzą niemal wszystkie o teatrze lub filmie i pogardzają inną następczą im się pracą czy zajęciem. Jak czy do światła ciągną do New Yorku czy Hollywood, wierząc, że oczekuje tam na nie upragniona karjera.

Gdy w ubiegłych sezonach zimowych w New Yorku grało 12—15 teatrów rewjowych, obecnej zimy jest ich tylko 6, zatrudniających 150 girlsów, podczas gdy dawniej tańczyło ich 3 tysiące. Wynika z tego, że na 20 dziewcząt ma zaledwie jedna pracę.

To też tam, gdzie zawakuje jedno chociaż miejsce, powstaje trudna do opisanego panika. Niedawno przydarzył się podobny wypadek. Zgłosiło się około 1500 tancerek.

Rozpacze i do położenia pogłębia jeszcze bardziej wiadomość nadeszła z Hollywood, iż od tej chwili produkcja tamtejsza dźwiękowotancznych filmów ograniczona zostaje do minimum. Nie oznacza to tylko, że wiele dziewcząt powiększy jeszcze dotychczasowe grono bezrobotnych, lecz, że pozbawione pracy dziewczęta napłyną do New Yorku, wzmagając jeszcze bardziej i tak już do zenitu naprężoną konkurencję.

Wiele z tych dziewcząt, które obecnie cierpią głód i które dotychczas odzywały się lekceważąc a nawet wygardliwie o każdej pracy w przemyśle lub handlu, byłyby szczęśliwe, gdyby dziś dostały jakąkolwiek posadę biurolistki panny sklepowej, kelnerki bodaj nianki do dziecka.

Ale żadna z nich nie traci nadziei, że powróci jeszcze do swego ukochanego zawodu, który chociaż ciężki i mało dochodowy, dawał jej satysfakcję i pewnego rodzaju upojenie artystyczne.

GRUDZIĄDZ

— Nocny dyżur aptek: Apteka pod Koroną ul. Wybickiego 39 i Apteka pod Gwiazdą ul. Chelmińska 26.

Kalendarzyk Teatralny.

Sroda 7. 1. Tczew: „Wielka rewja świąteczna”.

Czwartek 8. 1. Brodnica: „Wielka rewja świąteczna”.

Repertuar kina

Apollo: „Parada miłości”.

Gryf: „Pod dachami Paryża”.

Orzeł: „Kochanka gwardysty”.

— Na gwiazdkę dla biednych dzieci złożyli: Pracownicy Izby Skarbowej 24,75 zł., Kolo akuszerki 4 zł., Meta Naser 5 zł., Urzędnicy biura adw. Marszałka 23 zł.; Ertmański, Wybickiego 25 10 zł.; Sikorski Alojzy, Długa 15 2 zł.; Tea Borkowska 5 zł.; Szapierska, ul. Pańska 10 zł.; Profesorowie i uczni. Państw. Gimn. Mat. Przyrodn. 69,41 zł.; Adwokat Sokolnicki 50 zł.; N. N. 9,50 zł.; Wincenty Sziller 10 zł.; Jadwiga Semrau 20 zł.; Dr. Hoffmann 50 zł.; Urzędnicy Magistratu 339 zł.; Rada Pedagogiczna Państw. Gimn. Żeńsk. 15 zł.; Urzędnicy Sądu Okręgowego 8 zł.; Bank Polski 20 zł.; Gburczyk, ul. Długa 4 — 5 zł.; Urzędnicy Elektrowni Miejsk. Tramw. i Wodoc. 159,48 zł.; Robotnicy Rzeźni Miejskiej 18 zł.; Urzędnicy Rzeźni Miejskiej 17,50 zł.; Tow. Lekarzy Grudziądz 110 zł.; N. N. 3 zł.; Karolewicz, Toruńska 30 — 25 zł.; Dyrekcja i urzędnicy fcy Unja 73,50 zł.; Urzędnicy i robotnicy Gazowni 22,30 zł.; Rezmer, właśc. hotelu pod Zagłobą 10 zł.; Złożone w Gońcu Nadwiślańskim 159,40 Dyr. Pacoszyński 10 zł.; PKP. Oddz. Drogowy 40,40 zł.; N. N. 1 zł.; Cech krawiecki 27 zł.; Dyr. Szkoły Rolniczej Kowalski 10 zł.; Prez. Zw. Tow. Kup. Marchlewski zamiast życzeń noworocznych 30 zł.; Rektor Powalski zebrane przez dzieci w szkołach powszechnych 102,90 zł.; Złożone w Słowie Pomorskim 3 zł. Razem 1.502,14 złotych.

W naturaljach złożyli: ppor. Pociborski, ul. Lipowa 43 — jabłka, pierniki i orzechy; p. Karczyńska, Śpichrzowa 23 — 5 p. pończoch, 19 p. sznurawadeł, kam. i 1 grę; NN. — 2 p. używanych bucików; Kłębowski Tadeusz, Pl. 23 stycznia 22 — 9 kap. damskich, 6 czapek i 5 kapeluszy męskich; Złożone w Redakcji Gońca Nadwiślańskiego — 38 książek; Bronisława Szylarska, Kwiatowa 3 — 10 czapek; Fima Bata, Rynek — 10 par śniegowców dziecięcych; Mistrz pick. Michał Latke — 10 duż. chlebów 5 f. pszennej mąki, 5 f. pierników; Halina Kuzówna, Izba chorych, Lipowa — 3 sukienki.

— Gwiazdka w „Sokole”. W ub. niedzielę odbyła się w gniczynie w Mniszku urządzona staraniem Zarządu p. prezesa Piaseckiego i przewodniczącej Wydziału p. Krzyżaniakowej gwiazdka. Uroczystość rozpoczęła się odśpiewaniem kolend pod choinką. Pozem po wspólnej kawie obdarzono około 150 dzieci różnymi podarkami.

Przemówienie powitalne wygłosił prezes p. Piasecki, deklaracje wygłosiły pp.: Leokadia Melerowska, Anna Goluchowska, Wanda Musielakówna, Marja Gumowska, Władysława Talarowska, Gertruda Chudzińska, Marjanna Janikówna, Stanisław Talarowski, Mieczysław Smolarczyk, Stefan Migaszewski, Eugenjusz Kaczmareczek, Józef Nowicki, Krystyna Niedziela i Stanisława Nowicka.

Młodzież sokola odegrała pod kierownictwem p. Krzyżaniakowej „Jasełka” i kilka jednoaktówek. Po przedstawieniu odbyła się zabawa taneczna. Na uroczystości zauważyliśmy kierownika zakładów Herzfelda & Victorjusa w Mniszku p. inż. Wrotnowskiego, inż. Lewandowskiego, p. Myszo, p. Łazowskiego, wójta Wellmana, p. Chrzanowskiego z „Sokola” hon. prezesa p. T. Degórskiego prezesa Nowaka, wiceprezesa Kownackiego skarbnika Jarzyńskiego z Sokola I, p. Deutera z Przew. III Okręgu, p. prezesa St. Kunza, naczelnika A. Felskiego, naczelniczkę Łączyńską i skarbnika Bol. Cywińskiego. Jazdę Sokolą reprezentował St. Kunz młodszy.

Gwiazdka w Sokole w Mniszku udała się w pełni. Bawiono się ochoczo do godz. 12 w nocy.

— Lustracja gniazd sokolich przez Przew. III Okręgu. W niedzielę dnia 4 bm. odbyło się w Chelmie w lokalu p. Winarskiej zebranie obu zarządów gniazd Sokolich żeńskiego oraz męskiego. Stawili się wszyscy członkowie obu zarządów z prezesem p. dr. Wasilewskim i prezeską p. Jadwigą Zawacką na czele.

Z Przew. III Okręgu przybył: do Chelma prezes p. St. Kunz, naczelnik p. A. Felski, naczelniczka p. Łączyńska, skarbnik p. Bolesław Cywiński wszyscy z Grudziądza i I wiceprezes Okr. p. burmistrz Zawacki. Zebranie za-

gail prezes „Sokola” p. dr. Wasilewski powitaniem gości. Obradom przewodniczył I wiceprezes Okręgu p. burmistrz Zawacki.

Referat w sprawie nowego systemu opłat za pomocą znaczków wygłosił repr. Dzielnicy p. St. Kunz ml. i odczytał regulamin.

W dyskusji zabierali głos pp.: skarbnik Luther, wiceprezes okr. Zawacki, dr. Wasilewski, naczelnik Henning, prezes okręgu Kunz i referent.

Pozatem omówiono sprawę zlotu Dzielnicy który odbędzie się w bieżącym roku w lipcu w Gdyni, a naczelniczka p. Łączyńska w tym samym czasie przeprowadziła lustrację gniazda żeńskiego na ćwiczeniach.

Prezeska p. Zawacka przedstawiła obszernie sprawozdanie z rocznej działalności gniazda. Po załatwieniu i omówieniu ważnych spraw lokalnych zamknął wiceprezes okręgu p. burmistrz Zawacki zebranie pozdrowieniem Sokolem.

— Bójka podczas zabawy. Podczas jednej z zabaw w Tivoli powstała bójka pomiędzy bufetowym Józefem Kuberskim a Piotrem Tyszkiewiczem Lipowa 59). Tyszkiewicz ostrzymał od Kuberskiego uderzenie tępem narzędziem w głowę i musiano go odwieźć do szpitala.

— Amatorzy wina. Bolesławowi Aleksandrowiczowi (Hallera 7) skradziono zapomocą włamania 20 butelek wina wartości 100 zł.

— Kradzież obuwia. Matuszkowskiemu Janowi Bracka 11 skradziono paczkę obuwia wartości 100 zł.

— Przez okno dostał się jakiś nieznan sprawca do mieszkania Maksa Ferema (Hallera 7) i skradł 20 zł. w gotówce.

— Pożar. W domu p. Szydlika, plac 23-go Stycznia zapalili się sadze. Ogień ugaszono przed przybyciem straży ogniowej.

— Wykłady uniwersytetu popularnego. Dnia 8 stycznia br. (w czwartek) w Łasinie i 9 bm. (w piątek) w Radzynie wygłosi odczyty na uniwersytecie popularnym p. adwokat Marszałik z Grudziądza na temat: „Jakie mamy prawa i obowiązki obywatelskie”. Pan adwokat Marszałik znany jest szerokim warsztwem społeczeństwa grudziądzkiego ze swego daru słowa, jako prelegent psycholog i pedagog, to też spodziewać się należy, że i publiczność miast Łasina i Radzyna przybędzie licznie wysłuchać ciekawego, interesującego i pożytecznego wykładu. Początek punktualnie o godz. 6-ej. Wstęp dla wszystkich bezpłatny.

Kalendarzyk karnawałowy

Dnia 10 stycznia w Tivoli tradycyjny bal rzeźmiśników. — W Domu Żołnierza Polskiego bal pracowników Banku Zw. Spółek Zar. — W Król. Dworze dancing Pom. Tow. Opieki nad dziećmi. — W kasynie 64 pp. wieczór taneczny Rodziny Wojskowej. — Pod Złotym Lwem tradycyjny bal maskowy Tow. Śpiewu „Lutnia”.

Dnia 11 stycznia bal maskowy Sokola żeńskiego.

Dnia 17 stycznia w Domu Żołnierza Polskiego rędoty Rodziny Wojskowej.

Dnia 19 stycznia Bal Królewski Bractwa Strzeleckiego w sali hotelu Pod Złotym Lwem.

Dnia 24 stycznia w Tivoli bal maskowy T. S. Olympii.

Dnia 31 stycznia w kasynie bal korpusu oficerskiego 64 pp. — W Tivoli zabawa karnawałowa Tow. Sport. Wędkarzy Polskich. — Pod Złotym Lwem bal maskowy chóru męskiego „Echo”.

Dnia 7 lutego w Królewskim Dworze bal Ligi Morskiej i Rzeczej.

Nowy projekt podatku budowlanego

Komitet ekonomiczny ministrów opracowuje uzasadnienia

Jak się dowiadujemy, Ministerstwo Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu i Ministerstwem Skarbu opracowuje projekt podatku na cele budowlane.

Autorzy projektu wychodzą z założenia, że zadłużenie hipoteczne właścicieli domów na terenie Rzeczypospolitej wynosiło w przybliżeniu zł. 5.000.000.000, natomiast właściciele domów na mocy tak zw. lex Zoll spłacili jedynie 570 milionów złotych czyli zarobili 4 miljarde 430 milionów złotych, 6 proc. od powyższej sumy rocznej wynosiłyby w przybliżeniu zł. 267 milionów.

W dalszym ciągu autorzy projektu zwracają uwagę, że lokatorzy domów płać zł. 544 milj. komornego miast 936 milj. (waluta złota). Nadto zwracają oni uwagę, że wielu właścicie-

Bohaterskie przygody młodego Hugona

Zamiaszt laurów — „koza”

Dnia 27 grudnia do władz policyjnych zgłosił się rolnik Karol Holz — zamieszkały w Rudzie pow. chelmińskiego donosząc, że dnia 25 grudnia około godz. 22 podczas nieobecności jego i żony, dokonano napadu rabunkowego na jego mieszkanie przy czym sprawcy nie zdołali nic ze sobą zabrać, gdyż zostali odparci z bronią w rękę przez 21 letniego syna Holza — Hugona.

Młody Hugon niczem bohater „do był” rewolweru i kilku wystrzałami ranił napastników, przy czym sam raniony został nożem w piersi.

Władze śledcze zaintrygowane okolicznościami napadu rozpoczęły energiczne dochodzenie, jednak oględziny miejsca napadu nie wykazywały żadnych śladów walki, która miała rzekomo rozegrać się między bandytami, a Hugonem Holzem.

Niemniej charakterystycznym okazał się szczegół, że rana zadana młodemu Holzowi, okazała się tylko

lekkim zadrażnieniem naskórka na piersiach, nie mając zupełnie kształtu rany zadanej nożem.

Te i podobne szczegóły nasunęły policji podejrzenie, że napad został przez „bohaterskiego” Hugona upozorowany.

Śledztwo potoczyło się teraz po innej drodze, a wzięty w krzyżowy ogień pytań młody Holz przyznał się, że napad ten wymyślił celem udowodnienia swemu ojcu, że niebezpieczeństwo napadu istnieje, wobec czego ojciec nie powinien lekkomyślnie pozostawiać domu pod nadzorem młodszych dzieci.

Jednocześnie Hugon chciał przy tej okazji wyrobić sobie opinię odważnego młodzieńca.

Tak oto niefortunnie zakończyła się bohaterska epopeja Hugona Holza, który niezadługo zasiądzie na ławie oskarżonych za rozmyślne wprowadzenie policji w błąd.

Walne zebranie Zw. Drogerzystów obwodu pomorskiego

Roczne Walne Zebranie Związku Drogerzystów Rzpłitej Polskiej — obwodu pomorskiego odbędzie się w niedzielę dnia 11 stycznia 1931 r. o godz. 11 w Dworze Artusa w Toruniu z następującym porządkiem obrad:

Zagajenie, odczytanie i przyjęcie protokółów z ostatniego miesięcznego i rocznego walnego zebrania, sprawozdanie sekretarza za rok 1930 (p. K. Sikora), sprawozdanie sekretarza komisji szkolnej (p. Hanczewski), sprawozdanie skarbnika za rok 1930 (p. Joachimczyk), sprawozdanie komisji

rewizyjnej za rok 1930, udzielenie absolutorjum skarbnikowi komisji szkolnej i całemu zarządowi, wybór nowego zarządu na rok 1931 (12 członków), wybór komisji rewizyjnej na rok 1931 (2 członków), wybór komisji szkolnej (3 członków) z zarządu i 4 członków zwykłych, wybór delegatów na roczne walne zebranie, ustalenie składek na rok 1931, wnioski do uchwał, lecz tylko takie, które wpłyną na ręce Zarządu najdalej do 6 stycznia 1931 r., komunikaty Zarządu, wolne głosy, zakończenie.

Drużynowe zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Pomorza

W nadchodzącą niedzielę odbędą się o godzinie 18-ej w Parku Wiktorji w Toruniu rozstrzygające drużynowe zawody ciężkoatletyczne o mistrzostwo Pomorza. Do finału weszły drużyny Atlet. Klubu Sport. „Siła” z Bydgoszczy oraz Sekcja Atl. przy kol. przysp. wojsk. z Torunia. Najprawdopodobniej są szanse zwycięstwa po stronie toruniaków.

W walkach zapasniczych wystąpią najlepsi zawodnicy Pomorza. W podnoszeniu ciężarów walki będą bardzo zacięte, gdyż siły są nieomal równe. Spodziewane są nowe rekordy Polski. Udział biorą tacy zawodnicy jak

Zagórzycki, Zieliński i Polcyn z Torunia oraz Siemiński, Wesolowski, Koslicki i Książkiewicz z Bydgoszczy.

Walki zapasnicze odbędą się w siedmiu kategoriach wag i stać będą na wysokim poziomie technicznym, gdyż walczą poszczególni mistrzowie Pomorza. Arbitrem zawodów będzie znany mistrz Polski w szach wag Gęstwiński z Grudziądza.

Ze względu na bardzo ciekawy program spodziewać się należy tłumnego przybycia widzów i sportowców. Po występach odbędą się wieczorki karnawałowy.

PODGÓRZ

— Zebranie Tow. Hodowców Gołębi Poczтовых „Rozwój”. W ub. poniedziałek odbyło się w Hotelu Centralnym miesięczne zebranie, które zajął prezes p. Kaut. Następnie złożył p. Ławniczak sprawozdanie z rewizji kasy, a następnie wprowadzono w urząd skarbnika p. Kempczyńskiego. Na nowych członków przyjęło zebranie pp. Papkego i Witkowskiego. W wolnych głosach poruszył nowy skarbnik kwestję płacenia składek, nawołując do zapłacenia zaległości, które u niektórych członków są znaczne. Przypuszczac należy, że apel skarbnika znajdzie należyty oddźwięk, — gdyż biernych członków może spotkać nie-

miły los wykreślenia z towarzystwa, a temsamem zaszerogowanie do t. zw. dzikich hodowców gołębi.

— Walne zebranie Podg. Klubu Sportowego. W ub. wtorek odbyło się w Hotelu Centralnym walne zebranie P. K. S'u. Po zagajeniu przez p. Kokoszczyńskiego i przyjęciu ostatniego protokołu, zgłosili się na członków pp. Witkowski i Burzyński. Następnie wygłoszono sprawozdanie roczne, z którego dowiadujemy się, że P. K. S. odbył w ub. r. 13 zebrań. Sekcja piłki nożnej miała 10 meczów z ogólnym wynikiem 35:22 dla P. K. S. Kolarze urządzili 1 bieg na 25 klm., 1 bieg na 11 klm., dla juniorów, bieg amerykański. Poza tem wzięli udział w wyścigach w Toruniu, Grudziądzu, Chelmie i Aleksandrowie, zajmując niejednokrotnie zaszczytne miejsca. W siatkówkę grano 3 mecze. Atrakcją sezonu był dzień sportowy, urządzony w lipcu ub. r. Na wniosek przewodniczącego komisji rewizyjnej p. Zadrożyńskiego udzielono jednoznacznie skarbnikowi i zarządowi absolutorjum.

Majątek towarzystwa wynosi około 750 zł.

Następnie przystąpiono do wyboru nowego zarządu. Na marszałka powołano p. Deutscha. Nowy zarząd ukonstytuował się następująco: pp. Kokoszczyński sen. prezes, Zadrożyński zastępca prezesa, Kubiak sen. skarbnik, Suplicki sekretarz, Stańczyk zast. sekretarza, Kokoszczyński jun. gospodarz, Kubiak jun. zast. gospodarza, kicownikiem sekcji piłki nożnej został p. Krawieczyński, kolarskiej i gier ruchomych Zadrożyński, lekkoatl. Wisniewski Fr. Na tem zakończono zebranie wśród bardzo miłego nastroju i przy licznych udziałach członków.

ŚWIATOWID

Dzisiaj w środę
PREMIERA!
Urbieńczy publiczności

Greta Garbo i Niels Asther
w przepięknym dramacie erotycznym

„POKUSA“

Ponadto: doskonały nadprogram.

DZWIĘKOWE
KINO
PALACE

Dzisiaj i dni
następne!

JAN KIEPURA i BRYGIDA HELM

w najpiękniejszym i najdroższym filmie śpiewno-dźwiękowym
„Neapol śpiewające miasto“
Arcydzieło, które w tryumfalnym pochodzie przez wszystkie ekrany świata wywołuje niebywały zachwyt i entuzjazm. JAN KIEPURA w tym filmie przemawia do P. P. Publiczności i śpiewa po polsku pieśń Galla „Zejdź do gondoli mej”
Ceny miejsc z powodu olbrzymich kosztów filmu nieco podwyższone: Łoża 2.50, — I. miejsce 2 zł., — II. miejsce 1.20 zł., — dla szeregowców 80 gr

Zostałem mianowany

notarjuszem

Mordawski
adwokat

5935 STAROGARD, Rynek 16

Obwieszczenie

Magistrat miasta Wejherowa podaje do wiadomości, że spisy poborowych mężczyzn rocznik 1910, obowiązanych w tym roku stawić się do poboru, wyłożone będą do publicznego wglądu w Magistracie w godzinach urzędowych w biurze Nr. 10 w czasie od 7. do 21 stycznia włącznie.

Spostrzeżenia o niewłaściwym lub nieprawidłowym spisie, albo o pominięciu kogokolwiek w spisach zgłosić należy ustnie, albo pisemnie.

Od orzeczenia Magistratu, wydanego na skutek zgłoszenia przysługuje prawo odwołania do Starostwa w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia.

Wejherowo, dnia 2 stycznia 1931 r.
Burmistrz
w. z.

Kupię

dom w cenie do 60 tysięcy zł. Zgłoszenia do Eksp. Dnia Pomorskiego pod Nr. 5918

Dziewczynę

do dzieci, ze znajomością szycia poszukuję od 15. l. Wymagane dobre świadectwa i polecenia. Adres: Dnia Pomorski Toruń 5923

Gdynia

Kto zamierza brać czynny udział w reklamie świetlnej? Kapitał niepotrzebny, jednak poważna praca. Oferty z podaniem wieku dotychczasowej czynności itd. do Administracji Gazety Gdańskiej pod nr. 815.

ŁOZKA

metalowe od 20 zł. Łożeczka dziecięce i połowe materace koldry, oraz

WÓZKI

dziecięce najtaniej
GRUDZIĄDZ
Rybny Rynek 1.
fronti i b.

Poszukuję zaraz

kierownika
biura
notarjalnego

Mordawski
adwokat i notarjusz
5936 STAROGARD.

Pokój

z utrzymaniem dla solidnych osób. Bydgoszcz, Cieszkowskiego 5. III ptr.

Krawcowa

przyjmuje pracę w domu i szyć poza domem. Wykonuje pracę szybko, tanio i akuratanie. Klonowicza 43, I i 1/2 ptr. 5961

Poszukujemy

zdolnych zastępców, panie i panów z kaucją zł. 25.— Dobry zarobek. Zgłoszenia „Dzień Pomorski” Toruń L. 5843

Głuchota

uleczalna. Wynalazek Eufenia zademonstrowany specjalistom. Usuwa przytępiiony słuch, szum, cieknie nie uszów. Liczne podziękowania. Żądajcie bezpłatnej pouczającej broszury. Adres: EUFONJA, Liszki k. Krakowa. 5959

MEBLE

wszelkiego rodzaju

korzystnie na raty oddaje

B. Scrocka, Toruń
ul. św. Ducha 12. 3697

W. Korzeniowski
Towarzystwo Akcyjne
Grudziądz, Rynek 22/24

Największy na Pomorzu magazyn
bławatów, konfekcji damskiej,
męskiej, dla dzieci, bielizny,
trykotaży, galanterii, firan,
i dywanów,
zawiadamia Szanownych Odbiorców z Grudziądza i Pomorza iż tradycyjne tegoroczne

BIAŁE TYGODNIE

wraz z sprzedażą poinwentarżową
odbeda się z początkiem lutego!!
Najniższe ceny nasze reklamowe będą bez konkurencji, dlatego z początkiem największych zakupów wyprzedzających należy w własnym interesie poczekać!!

Polecamy obecnie po cenach znacznie zredukowanych:
futra i płaszcze damskie i męskie, kurtki futrzane i welurowe
oraz wszystkie
zimowe towary!

Drzewo

opalowe sosnowe każdej jakości po cenach bezkonkurencyjnych wagonowo dostarcza odwrotnie największa Hurtownia Drzewa Opalowego Władysław Krymski Solec Kujawski tel. 18. Sprzedaż jedynie wagonowa 5757

Młocarnia

60 „Wolff'a” Magdeburg, mało używana, w bardzo dobrym stanie do sprzedania. Bliższych informacji udziela Majętność Kamienica, p. Gostyczyn, pow. tucholski. 5940

Szkoła 5960

tańców

Ianinu Werny
wyczuca szybko tańczyć nawet najmniej zdolnych. Kurs rozpoczyna się 10 stycznia. Panie pożądane. Żeglarska 10, I ptr.

Gabinet Kosmetyczny

„MIMOZA“

długoletnia praktyka w kraju i zagranicą **odmładza** usuwa **zmarszczki**, przyszcze, wagner, pot i t. d. Trwale przyciemnia brwi i rzęsy. Toruń, Piekary 43. I. ptr. (okok bramy bydgoskiej. 4224

Cr. 1500 mtr.

sześć kamieni granitowych (połnych) o 1040 cm. średnicy także w mniejszych ilościach za gotówką franko Lapin pod Kahlbude kupi Maks Rabowski Gdańsk Grosse Alle 45 Tel. 21474 5888

Przyjmę

na stancję 2 uczniów Sienkiewicza 23 parter 5968

Repertuar Teatru Toruńskiego

W środę dnia 7 bm. o godz. 20-tej.
Szczęście Franja
Komedja w 3 akt. W. Perzyńskiego

W czwartek, dnia 8. bm. o godz. 20-tej
Karnawałowe Szaleństwo
Rewja w 24 obrazach (2 częściach)

W piątek dnia 9 bm. o godz. 20-tej
Szczęście Franja
Komedja w 3 aktach W. Perzyńskiego

W sobotę, dnia 10 bm. o godz. 17-tej
Bajki dla dzieci
ceny najniższe
O godz. 20-tej
Karnawałowe Szaleństwo
Rewja w 24 obrazach (2 częściach)

W niedzielę, dnia 11 bm. o godz. 15.30
Księżna Chicago
Operetka w 4 odsłonach (2 częściach) Kalkmana.
O godz. 20-tej
Karnawałowe Szaleństwo
Rewja w 24 obrazach (2 częściach).

Szofer

polak poszukuje posady. Świadcstwo szoferskie 3 b. Oferty do Gazety Gdańskiej pod nr. 879.

INŻYNIER FROM

Kursy kierowców samochodowych Łazienna 9. Najlepsze wykształcenie — Najniższe opłaty. (5514

Plisowanie

Mereżki, okrętka, dziurki maszynowe, odparzanie, wytłaczanie palt pluszowych, hafty kurbelowskie
5 Białowa s. Toruń, Sukienicza 8. 169

Meble

Najtańsze źródło zakupu kompletnych urządzeń mieszkaniowych i biurowych z własnych warsztatów.

Ign. Grajner
Bydgoszcz, Dworcowa 8
Tel. 1921 3836

Gospodyni

młodsza intelig. poszukuje posady od 15-go na majętku. Oferty do „Dnia Pomorskiego” pod 5939.

Mieszkanie

3 pokojowe z kuchnią i ogrodem na Bydgoszcz. — Przedm. oddam, kto zapłaci za 4 lata wprzód czynsz w kwocie 3360 zł. z prawem dalszego odstępu. Oferty pod nr. 5949 do „Dnia Pom.”

Mieszkanie

sloneczne, 5-cio pokojowe z wszelkimi wygodami w centrum miasta do wynajęcia.

Nadaje się również na biura lub dla lekarza.

„ELEKTRA” Chelmińska 4.

